

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. március 20.*

„Dömping – Kínából származó kerámialapok behozatala – Az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint 17. cikke (jelenleg az (EU) 2016/1036 rendelet 11. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint 17. cikke) – A 917/2011/EU végrehajtási rendelet 3. cikke értelmében vett új exportáló gyártóknak járó elbánás megtagadása – Mintavétel – Egyéni vizsgálat – Bizalmas kezelés”

A T-310/16. sz. ügyben,

a **Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd** (székhelye: Foshan [Kína], képviselik: B. Spinoit, D. Philippe és A. Wese ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek kezdetben: A. Demeneix, M. França és T. Maxian Rusche, később: A. Demeneix, T. Maxian Rusche és N. Kuplewatzky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Cerame-Unie AISBL** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: V. Akritidis ügyvéd)

beavatkozó fél,

a 917/2011/EU végrehajtási rendelet által a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalával kapcsolatban hozott végleges dömpingellenes intézkedésekre tekintettel az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelem elutasításáról szóló, 2016. április 15-i C(2016) 2136 final bizottsági végrehajtási határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, J. Schwarcz (előadó) és C. Iliopoulos bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. július 10-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Foshanban (Kína) székhellyel rendelkező és a Foshan Lihua csoport tulajdonában lévő Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, kerámialapokat gyárt.
- 2 Az Európai Unió Tanácsa 2011. szeptember 12-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 917/2011/EU végrehajtási rendeletet (HL 2011. L 238., 1. o.; a továbbiakban: végleges rendelet). A dömpingellenes vámtételek az e végleges intézkedések bevezetéséhez vezető vizsgálat (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) során megállapított dömpingkülönbözeten alapultak, mivel azok alacsonyabbak voltak, mint a kárkülönbözet.
- 3 Ezen eredeti vizsgálat során az Európai Bizottság mintavételt alkalmazott a legutóbb a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. január 15-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2014. L 18., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 17. cikke alapján, amely utóbbi rendelet helyébe az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) lépett. A mintavételbe bevont, az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (5) bekezdése) alapján egyéni elbánásban részesülő exportáló gyártókra egyéni dömpingellenes vámtételeket vetettek ki. A kezdeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókra, valamint egy olyan exportáló gyártóra, akit a mintavételbe bevontak ugyan, de nem részesült egyéni elbánásban, az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (6) bekezdése) alapján számított, a mintába felvett exportáló gyártók dömpingkülönbözetei súlyozott átlagának, azaz 30,6%-nak megfelelő dömpingellenes vámot vetettek ki. Az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 17. cikkének (3) bekezdése) szerinti egyéni vizsgálat iránti kérelmet nyújtott be nyolc együttműködő exportáló gyártó. A Bizottság ezen exportáló gyártók közül egy exportáló gyártó esetében rendelt el egyéni vizsgálatot, mivel nem volt indokolatlanul megterhelő a vizsgálat lefolytatása. Az egyéni vizsgálatot igénylő nyolc gyártó közül ezen exportáló gyártó volt messzemenően a legfontosabb. Mindazonáltal a végső megállapítások kézbesítését követően bebizonyosodott, hogy ezen exportáló gyártó nem nyújtott be egyes szükséges információkat, így az ezen exportáló gyártóra vonatkozó megállapítások az alaprendelet 18. cikke alapján (jelenleg a 2016/1036 rendelet 18. cikke) a rendelkezésre álló adatokon alapultak. Az említett exportáló gyártóra, valamint az eredeti vizsgálat során együtt nem működő exportáló gyártókra olyan – azaz 69,7%-os – dömpingellenes vámot vetettek ki, amelyet egy együttműködő exportőr gyártónak valamely reprezentatív terméke esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet alapján határoztak meg.
- 4 A felperes nem vett részt a végleges rendelet elfogadásához vezető közigazgatási eljárásban, így neve nem szerepel a végleges rendelet I. mellékletében. Az érintett termék általa történő behozatalaira tehát 69,7%-os dömpingellenes vámtétel vonatkozik.
- 5 2013. szeptember 7-i levelében a felperes a dömpingre korlátozott, időközi felülvizsgálatot kért a Bizottságtól az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése) alapján. E kérelmet egyrészt egy kapcsolt vállalkozás révén működő, felperes által létrehozott új forgalmazási rendszer, másrészt pedig egy olyan új terméktípus bevezetése indokolta, amely nem létezett a 2009. április 1. és 2010. március 31. közötti időszakban (a továbbiakban: eredeti

vizsgálati időszak). A felperes a felülvizsgálati kérelmében jelezte, hogy azért nem vett részt az eredeti vizsgálatban, mert nem ismerte termékeinek végső célállomását, amely termékeket az eredeti vizsgálati időszak alatt csak egy kínai kereskedelmi társaságnak értékesített.

6 A Bizottság 2013. október 25-én válaszolt a felperes levelére. Válaszában a Bizottság közölte a felperessel azon egyszerre általános és előkészítő jellegű információkat, amelyek különösen a végleges rendelet 3. cikke értelmében vett, új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálatokat érintették.

7 A végleges rendelet 3. cikke a következőket írja elő:

„Amennyiben [...] bármely [kínai] gyártó elegendő bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a vizsgálati időszakban (2009. április 1-jétől 2010. március 31-ig) nem exportálta a [Kínából] származó és az 1. cikk (1) bekezdésében leírt árukat, nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyet érintenek az ebben a rendeletben hozott intézkedések, valamint ténylegesen exportálta az érintett árukat, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiségű árunak az Unió területére történő exportjára a vizsgálati időszak lejáratát után, a Tanács, a Bizottság által előterjesztett javaslat egyszerű többséggel való elfogadását, valamint a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően módosíthatja az 1. cikk (2) bekezdését annak érdekében, hogy az adott gyártóra a mintába nem felvett együttműködő gyártókra érvényes, 30,6%-os vámt alkalmazzák.”

8 2014. február 28-i levelében a felperes egyrészt megismételte az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat iránti kérelmét, másrészt pedig másodlagosan a végleges rendelet 3. cikke értelmében vett, az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat megindítását kérte. Ennek keretében többek között jelezte, hogy az eredeti vizsgálati időszakban valamennyi termékét egyetlen kereskedelmi vállalkozásnak értékesítette, és nem ismerte termékeinek végső célállomását. Elismerte, hogy e kereskedelmi vállalkozás és annak partnerei több kerámialapjárt exportálhatták az Európai Unióba, azonban jelezte, hogy nem tudja, milyen módon. A felperes továbbá azzal érvelt, hogy ő maga nem állt kapcsolatban olyan vállalkozással, amelyre a szóban forgó dömpingellenes vámt kivetették, és hogy a termékeinek az elkövetkezendő értékesítésére vonatkozóan visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt.

9 2014. április 8-i, június 2-i és június 17-i levelében a felperes megismételte az időközi felülvizsgálat és az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelmeit. Ennek keretében kimondta, hogy az érintett terméket nem exportálta „közvetlenül” az Unióba, és hogy hátrányosan megkülönböztető bánásmód áldozata azon versenytárral szemben, amely időközi felülvizsgálatot kért, és azt elérte, és arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a jövőben esetlegesen mulasztás megállapítása iránti keresetet indít ellene, ha nem fogad el ilyen értelmű határozatot.

10 2014. szeptember 3-i levelében a Bizottság azt válaszolta, hogy minden kért információra szüksége van ahhoz, hogy megindíthassa és lezárhassa az időközi felülvizsgálati eljárást, több ponton tisztázta a követendő eljárást, és megállapította, hogy még nem áll rendelkezésére az összes szükséges dokumentum. Ennek keretében kérte a felperest, hogy töltsse ki az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja) szereplő, a piacgazdasági feltételek mellett működő vállalkozás jogállása iránti kérelem formanyomtatványát. A Bizottság továbbá kérte a felperestől, hogy szolgáltatson bizonyítékokat azon állításaira vonatkozóan, hogy az eredeti vizsgálati időszakban nem exportált az Unióba, hogy nem áll kapcsolatban olyan vállalkozásokkal, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes vámt kivetették, és hogy fennáll az érintett terméknek az exportálási időszakot követő értékesítésére vonatkozó szerződési kötelezettség. A Bizottság ismételten megerősítette, hogy ha teljesülnek a végleges rendelet 3. cikkének alkalmazási feltételei, a felperesre ugyanolyan, vagyis 30,6%-os dömpingellenes vámtételt fog alkalmazni, mint amelyet az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókkal szemben alkalmazott.

- 11 2014. október 9-i levelében a felperes azzal érvelve válaszolt, hogy a Bizottság olyan bizonyítási terhet rótt rá, amely túlmegy a jogszabályi követelményeken. A felperes továbbá kérte, hogy az egyik versenytársra vonatkozó időközi felülvizsgálat keretében adják meg neki az érintett féli jogállást.
- 12 2014. december 18-án a felperesnek megadták e jogállást, és megkapta a tájékoztató dokumentumokat.
- 13 2014. december 11-i levelében a felperes további információkat szolgáltatott az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat iránti kérelmére vonatkozóan, és másodlagosan, illetve járulékos jelleggel az időközi felülvizsgálat iránti kérelmére vonatkozóan. A felperes benyújtotta a piactudományi feltételek mellett működő vállalkozás jogállására vonatkozó kérdőívet is. Jelezte, hogy átmeneti megoldásként elfogadja ugyanazon dömpingellenes vám alkalmazását, mint amelyet az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókkal szemben alkalmaztak. Ugyanakkor azt állította, hogy joga van egyéni vizsgálatához.
- 14 2015. február 6-i levelében a Bizottság megerősítette, hogy elvégezte a felperes által hozzá 2014. december 11-én benyújtott ügyiratok elemzését. Továbbá annak megerősítésére kérte a felperest, hogy elfogadja azt, hogy a végleges rendelet 3. cikke értelmében véve új exportáló gyártóként kezelik, és hogy ezzel párhuzamosan fenntartja az időközi felülvizsgálat iránti kérelmét.
- 15 2015. február 10-i levelében a felperes megerősítette, hogy elfogadja azt, hogy a végleges rendelet 3. cikke értelmében véve új exportáló gyártóként kezeljék, és javasolta a Bizottságnak, hogy az időközi felülvizsgálat iránti kérelmet függesse fel annak érdekében, hogy ne késleltessék az ez utóbbi rendelkezés szerinti felülvizsgálat eredményeit.
- 16 2015. február 23-i elektronikus levelében a Bizottság kérte a felperest, hogy töltsen ki az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező gazdasági szereplőkre vonatkozó kérdőívet. Pontosította, hogy a kérelmet megvizsgálja, amint az említett kérdőívre adott választ megkapja, és hogy a felperes hivatkozhat a Bizottságnak korábban szolgáltatott információkra.
- 17 2015. március 25-én a felperes kérte az e kérdőív visszaküldésére nyitva álló határidő meghosszabbítását. A Bizottság az említett határidőt 2015. április 17-ig meghosszabbította. A válasz bizalmas változatát az előírt határidőn belül, a nem bizalmas változatát pedig 2015. április 30-án küldték meg.
- 18 Az arra vonatkozó tájékoztatás iránti kérelemre adott válaszul, hogy a Bizottság milyen időn belül fogadja el a határozatát, a Bizottság 2015. május 28-án arról értesítette a felperest, hogy folyamatban van az ügyiratok vizsgálata, és hogy rövidesen küld számára egy felvilágosításkérést.
- 19 2015. június 23-án a Bizottság a felperesnek egy első felvilágosításkérést küldött azon információkra vonatkozóan, amelyeket a végleges rendelet 3. cikke szerinti, új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelem tárgyában továbbítottak.
- 20 2015. július 13-án a felperes benyújtott egy, a Bizottság felvilágosításkérésére adott bizalmas választ. Egy nem bizalmas változatot pedig 2015. augusztus 14-én és 24-én küldött meg.
- 21 2015. augusztus 27-én a kerámiaágazat európai szövetsége, a brüsszeli (Belgium) székhelyű Cerame-Unie AISBL (a továbbiakban: beavatkozó fél vagy Cerame-Unie) felperesre vonatkozó információkat szolgáltatott a Bizottságnak. Azokat a közigazgatási eljárás során nem küldték meg a felperesnek. Azonban a 2015. szeptember 18-i levélben (lenti 23. pont) a felperest értesítették arról, hogy a Bizottság az eredeti vizsgálatra vonatkozóan információkat kapott az uniós ágazat képviselőitől.
- 22 2015. szeptember 16-án a felperes emlékeztetőt küldött a Bizottságnak, hogy az a kérelmére vonatkozóan fogadjon el határozatot.

23 2015. szeptember 18-i levelében a Bizottság tájékoztatta a felperest az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelemnek az előrehaladtáról. Mivel úgy vélte, hogy e kérelem még mindig nem kellően alátámasztott, egy második felvilágosításkérését küldött, amelynek a melléklete a kért információkat részletezte. A Bizottság többek között megemlítette a nyilvánosság számára hozzáférhető információk és a felperes által szolgáltatott információk közötti eltéréseket, és e pontokkal kapcsolatban felvilágosítást kívánt kapni. A Bizottság a következőket pontosította különösen az arra vonatkozó feltétellel kapcsolatban, hogy az eredeti vizsgálati időszak alatt ne exportálják az érintett terméket az Unióba:

„A Foshan Lihua [eredeti] vizsgálati időszakban történő értékesítéseire vonatkozóan a mai napig közölt egyetlen egy információ egy, a 2009-ben és 2010-ben megvalósított értékesítések kézzel írott havi jegyzéke. E jegyzékben nem található sem az értékesített mennyiségek, sem a számlaszámok, sem a célállomások, sem pedig az ügyfelek neve. Értjük, hogy ügyfele az [eredeti] vizsgálati időszakban nem rendelkezett számítógépes számviteli nyilvántartással. A dolgok jelenlegi állása szerint sajnos e korlátozott információk nem teszik lehetővé az [e kritériumra] vonatkozó következtetések levonását.”

24 2015. szeptember 29-i elektronikus levelében a felperes válaszolt a második felvilágosításkérésre. 2015. november 5-én egy nem bizalmas változatot küldött a Bizottságnak. A felperes úgy vélte, hogy a Bizottság számára nem engedélyezett, hogy a szóban forgó információkat kérje tőle, és hogy ezen információkérések hatalommal való visszaélésnek minősülnek. A felperes végül kérte az új exportáló gyártóknak járó elbánás megadására irányuló felülvizsgálat megindítását, és egy egyéni dömpingkülönbözetet kért.

25 2015. december 4-én a Bizottság a felperesnek, a Cerame-Unie-nek és a Kínai Népköztársaság Európai Unió mellett működő képviselőjének egy általános tájékoztató dokumentumot küldött, amelyben bemutatta azon tényeket és alapvető megfontolásokat, amelyek alapján a Bizottság a végleges rendelet 3. cikke értelmében vett, új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat iránti kérelem elutasítását javasolta. Konkrétan a Bizottság megállapította, hogy a felperes az érintett termék exportáló gyártója volt, és hogy e terméket az eredeti vizsgálati időszakot követően ténylegesen exportálta az Unióba, így a szóban forgó elbánás megadásának harmadik feltételét teljesítettnek tekintette. Ezzel szemben a Bizottság úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az eredeti vizsgálati időszakban nem exportált az Unióba, sem pedig azt, hogy nem állt kapcsolatban olyan társaságokkal, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes vámot kivetették. Így az első két feltételt nem tekintette teljesítettnek.

26 2015. december 11-én az általános tájékoztató dokumentumot megküldték a piacvédelmi eszközök bizottsága küldöttségeinek.

27 2015. december 20-i levelében a felperes reagált az általános tájékoztató dokumentumra, és kérte, hogy a Bizottság hallgassa meg őt. Azt megelőzően, hogy az e dokumentummal kapcsolatos észrevételeit előadta volna, jelezte, hogy a Bizottság köteles volt először az időközi felülvizsgálat iránti kérelmét vizsgálni. A Bizottságnak csak másodlagosan, és azzal a feltétellel kellett volna határoznia az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat iránti kérelméről, ha megállapította volna, hogy az időközi felülvizsgálat nem volt igazolt. Így a felperes felszólította a Bizottságot, hogy 2016. január 20-ig hozzon határozatot az időközi felülvizsgálat iránti kérelméről. A felperes azt is tagadta, hogy az együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont gyártókra alkalmazandó 30,6%-os dömpingellenes vám alkalmazására irányuló kérelmet nyújtott volna be. Ő egyéni vizsgálatot kért. Ezenkívül a felperes azzal érvelt, hogy a Bizottság a vizsgálatát (a továbbiakban: szóban forgó vizsgálat) nem pártatlanul folytatta le, hogy nem a tényekre, hanem feltevésekre támaszkodott, hogy a felperesre olyan bizonyítási terhet rótt, amely a más, új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálatot kérelmezők bizonyítási terhénél nagyobb.

28 2016. január 11-én a felperes benyújtotta az észrevételeinek nem bizalmas változatát.

- 29 2016. január 13-án a Bizottság meghallgatta a felperest, amely meghallgatáson részt vett a kínai nemzetközi kereskedelmi kamara két képviselője is. E meghallgatásról semmiféle jegyzőkönyv vagy jelentés nem áll fenn. 2016. január 15-én a felperes megküldte annak összefoglalóját, hogy ő hogy értelmezte a Bizottság által a meghallgatás alatt elfogadott álláspontot.
- 30 2016. január 18-án a felperes a meghallgatás nyomán levelet küldött a Bizottságnak. Ebben különösen arra mutatott rá, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése) alapján az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat megindításáról hivatalos értesítést kellett volna közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, ami nem történt meg. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság semmiféle olyan dokumentumot nem adott át neki, amely alátámaszthatná az azzal kapcsolatos kétséget, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítés első két feltétele teljesült.
- 31 2016. január 19-i levelével a Bizottság pontosította, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálatot szabályozó jogalap abban az esetben, ha – mint a jelen ügyben – az intézmények az eredeti vizsgálat keretében mintavételt alkalmaztak, nem az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése, hanem egy, a végleges dömpingellenes intézkedéseket megállapító rendeletekben előírt különös rendelkezés. A Bizottság megismételte azon megállapítását, hogy a felülvizsgálat pozitív eredménye esetén a felperesre ugyanazon dömpingellenes vámot alkalmazzák, mint amelyet az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókkal szemben alkalmaztak, nem pedig egyéni vámtételt.
- 32 2016. január 22-i levelében a felperes jelezte, hogy nem fogadja el azt, hogy a végleges rendelet 3. cikke szerinti felülvizsgálat befejeztével vele szemben ugyanazon dömpingellenes vámot alkalmazzák, mint amelyet az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókkal szemben alkalmaztak, mivel úgy vélte, hogy hátrányos megkülönböztetésnek minősül az, hogy az új exportáló gyártókra aszerint alkalmaznak különböző, a felülvizsgálat megindítására vonatkozó feltételeket, hogy sor került-e mintavételi technika alkalmazására, vagy sem. A felperes azzal érvelt, hogy bizonyítékokat nyújtott be, amelyek szerint az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak alatt nyilvánvalóan nem exportálta az Unióba, és nem állt kapcsolatban olyan társaságokkal, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes vámot kivetették. A felperes a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 82. o.) 1. A. mellékletében szereplő, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) szabályaira tekintettel vitatta az eljárás jogszerűségét. Ugyanezen levélben a felperes pontosításokat szolgáltatott a csoport szerkezetét illetően, és arra vonatkozóan, hogy gyakorlatilag mire használta a termékeinek „EK” bizonyítványát.
- 33 A Bizottság 2016. április 15-én elfogadta a végleges rendelet által a Kínai Népköztársaságból származó kerámialapok behozatalával kapcsolatban hozott végleges dömpingellenes intézkedésekre tekintettel az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelem elutasításáról szóló C(2016) 2136 final végrehajtási határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat). Előljáróban pontosította, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése nem szolgálhat jogalapként, mivel az eredeti vizsgálatban mintavételi technikát alkalmaztak, és hogy a kérelem jogalapja a végleges rendelet 3. cikke.
- 34 Az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítés azon feltételeivel kapcsolatban, mint amelyeket e rendelkezés előír, a Bizottság mindenekelőtt megállapította, hogy a felperes az érintett termék exportáló gyártója volt, és hogy e terméket az eredeti vizsgálati időszakot követően ténylegesen exportálta az Unióba. Így a szóban forgó elbánásban való részesítésnek a harmadik feltételt teljesítettnek tekintette.

- 35 Ezt követően a második feltétellel kapcsolatban, amely szerint az a vállalkozás, amely a szóban forgó elbánást kérelmezi, nem állhat kapcsolatban olyan társasággal, amelyre a szóban forgó dömpingellenes vámot kivetették, a Bizottság ellenben úgy vélte, hogy a felperes által szolgáltatott információk hiányosak voltak, és ellentmondtak a nyilvánosság számára hozzáférhető adatoknak. Következésképpen, mivel a szóban forgó vizsgálat nem tette lehetővé a Bizottság számára annak megerősítését, hogy a felperes nem állt kapcsolatban ilyen vállalkozással, megállapította, hogy a felperes nem teljesítette a második feltételt.
- 36 Végül, ami az első feltételt illeti, amely szerint az a vállalkozás, amely a szóban forgó elbánást kérelmezi, az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak alatt nem exportálhatja az Unióba, a Bizottság – megállapítva, hogy a felperes által szolgáltatott információk hiányosak voltak, és ellentmondtak a rendelkezésére álló más információknak – nem zárhatta ki, hogy a felperes az érintett terméket az említett időszak alatt akár közvetlenül, akár kapcsolt társaságok közvetítésével közvetetten, vagy más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálta. Következésképpen a Bizottság megállapította, hogy a felperes nem felelt meg az első kritériumnak sem.
- 37 Megállapítva, hogy a felperes nem bizonyította, hogy teljesíti a végleges rendelet 3. cikkében előírt elbánásban való részesítés első és második feltételét, holott több alkalommal lehetősége volt arra, hogy kiegészítő információkat szolgáltatson, a Bizottság elutasította az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelmét.
- 38 Egyébiránt a Bizottság a 2016. július 11-i határozatával elutasította a felperesnek az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat iránti kérelmét, amely elutasítás a 2018. szeptember 11-i Foshan Lihua Ceramic kontra Bizottság ítélet (T-654/16, EU:T:2018:525) alapjául szolgáló ügy tárgyát képezi.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 39 A Törvényszék Hivatalához 2016. június 20-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 40 A Törvényszék Hivatalához 2016. október 3-án benyújtott beadványával a Cerame-Unie kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 41 2016. december 7-én válaszában a felperes kérte a jelen ügy és az időközben a 2018. szeptember 11-i Foshan Lihua Ceramic kontra Bizottság ítélet (T-654/16, EU:T:2018:525) alapjául szolgáló ügy egyesítését. Kérte továbbá azt, hogy a rá vonatkozó bizalmas információkat ne közöljék a Cerame-Unie-vel, és benyújtotta a szóban forgó dokumentumok nem bizalmas változatát.
- 42 2016. december 16-án Bizottság ellenezte a jelen ügy és az időközben a 2018. szeptember 11-i Foshan Lihua Ceramic kontra Bizottság ítélet (T-654/16, EU:T:2018:525) alapjául szolgáló ügy egyesítését.
- 43 2017. január 23-i határozatában a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke úgy határozott, hogy nem egyesíti a szóban forgó ügyeket.
- 44 A Törvényszék negyedik tanácsának elnöke a 2017. április 7-i végzésével a Cerame-Unie számára engedélyezte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba.
- 45 A beavatkozó fél nem emelt kifogást a felperesnek a bizalmas kezelés iránti kérelmével szemben.

- 46 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 47 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 48 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 49 A felperes nyolc jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt az alaprendelet 11. cikke (4) és (5) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (5) bekezdése) és a dömpingellenes megállapodás 6.1. és 9.5. cikkének a megsértésére, a másodikat a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a megsértésére, a harmadikat a tények nyilvánvalóan téves értékelésére, a negyediket a védelemhez való jognak a megsértésére, az ötödiket hatalommal való visszaélésre és téves jogalkalmazásra, a hatodikat nyilvánvalóan téves jogalkalmazásra, a hetediket a meghallgatáshoz való jognak a megsértésére és a nem tényeken, hanem feltételezéseken alapuló indokolásra, a nyolcadikat pedig a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkének a megsértésére alapítja.

Az alaprendelet 11. cikke (4) és (5) bekezdésének és a dömpingellenes megállapodás 6.1. és 9.5. cikkének a megsértésére alapított első jogalapról

- 50 Első jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (8) preambulumbekendését kifogásolja. Ez a következőképpen szól:

„A [felperes] azt állította, hogy az új exportáló gyártókra vonatkozó, az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat keretében egyéni vámot kellett volna alkalmazni [vele szemben]. A Bizottság elutasította ezen érvet, és hangsúlyozta, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése nem szolgálhat jogalapként, amennyiben az eredeti vizsgálatban mintavételi technikát alkalmaztak, és hogy a kérelem jogalapja a [végleges] rendelet 3. cikke.”

- 51 A felperes lényegében azzal érvel, hogy az, hogy a Bizottság az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt eljárás helyett inkább a végleges rendelet 3. cikkében előírt eljáráshoz folyamodott, hátrányos következményekkel járt rá nézve. Ugyanis, annak ellenére, hogy az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (10) bekezdése), amely előírja a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítés közzétételét, az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése alapján alkalmazandó a felülvizsgálati eljárások keretében, a jelen ügyben semmiféle értesítést sem tettek közzé a felülvizsgálati eljárás megindításáról, így az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdésében (jelenleg a 2016/1036 rendelet 6. cikkének (7) bekezdése) említett érintett felek, vagyis az importőrök és a kínai kormány nem avatkozhatott be a közigazgatási eljárásba. Márpedig a

kínai kormány benyújthatott volna olyan információkat, amelyek megerősíthették volna, hogy a felperes valamennyi feltételt teljesítette ahhoz, hogy a végleges rendelet 3. cikkében előírt, új exportáló gyártóknak járó elbánásban részesüljön.

- 52 Semmi sem igazolja, hogy az eredeti vizsgálatban alkalmazott mintavétel esetén az érintett harmadik feleknek ne lenne joguk az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálati eljárásba beavatkozniuk, miközben az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt eljárásban felhívják őket erre. Ez annál is inkább igaz, mivel a Bizottság elismerte, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítés kritériumai lényegében megegyeznek, attól függetlenül, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján végzett vizsgálatról vagy a végleges rendelet 3. cikke alapján végzett vizsgálatról van-e szó. Az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező olyan személyek, mint akiket a végleges rendelet 3. cikke említ, így hátrányos megkülönböztetésben részesülnek azokkal szemben, akik az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján kérelmezik ezt az elbánást. Az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése) nem minősül *lex specialis*-nek az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdéséhez képest.
- 53 Válaszában a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozatban is alkalmazott, a végleges rendelet 3. cikkére alapított abból álló gyakorlata, hogy nem tájékoztatja az alaprendelet 5. cikkének (11) bekezdésében (jelenleg a 2016/1036 rendelet 5. cikkének (11) bekezdése) és az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdésében említett valamennyi érintett felet, ellentétes a dömpingellenes megállapodás 6.1. cikkével.
- 54 Ami a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkét illeti, azt az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése – azt szinte szó szerint megismételve – ültetette át az uniós jogba. Mivel tehát a WTO keretében biztosított kötelezettség uniós jogban való végrehajtásáról van szó, az közvetlen hatállyal bír az uniós jogban. Márpedig a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikke nem teszi lehetővé, hogy a társaságokra aszerint alkalmazzanak eltérő bánásmódot, hogy azokat bevonják-e a mintavételbe, vagy sem. E rendelkezés valamennyi új exportáló gyártóra alkalmazandó.
- 55 Egyébiránt még a mintavételbe be nem vont társaságoknak is joga van mind az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése, mind a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikke alapján, amely az uniós jogban közvetlen hatállyal bír, egyéni vizsgálathoz, és így nem alkalmazhatnak velük szemben olyan dömpingellenes vámmértéket, vagyis 69,7%-ot, amelyet az együttműködő exportáló gyártó reprezentatív terméke esetében meghatározott legmagasabb dömpingkülönbözet alkalmazásával állapítottak meg. Mivel a felperes az egyetlen olyan exportáló, amely az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmezte, és mivel a mintavétel alkalmazásának okai megszűntek, a Bizottságnak egyéni vizsgálatot kellett volna biztosítania számára.
- 56 A Bizottság és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 57 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes érve lényegében annak megállapítását jelenti, hogy a megtámadott határozat ellentétes az alaprendelet 11. cikkének (4) és (5) bekezdésével és a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkével annyiban, amennyiben az annak elfogadásához vezető vizsgálatot nem tették nyilvánossá felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételén keresztül.
- 58 Márpedig – amint a Bizottság érvel – a megtámadott határozatot nem lehetett az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadni. Az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy e cikk rendelkezései nem alkalmazandók, ha a vámokat ugyanezen rendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján vetették ki, vagyis ha az eredeti vizsgálatban az intézmények – mint a jelen ügyben is – mintavételt alkalmaztak.

- 59 Következésképpen a végleges rendelet 3. cikkére alapított vizsgálatban nem alkalmazandó az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése, amely csak az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése) és az alaprendelet 11. cikkének (3) és (4) bekezdésében előírt felülvizsgálati eljárásokra alkalmazza az alaprendelet azon releváns rendelkezéseit, amelyek a vizsgálati eljárásokra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkoznak, és amelyek között szerepel az alaprendelet 5. cikkének (10) és (11) bekezdése és ugyanezen rendelet 6. cikkének (7) bekezdése.
- 60 Az uniós jogalkotó azon szándékát, hogy az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdése első, második és harmadik albekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 11. cikke (4) bekezdésének első, második és harmadik albekezdése) alkalmazását az eredeti vizsgálat keretében történő mintavétel alkalmazása esetén, ugyanúgy, mint az ugyanezen rendelet 11. cikke (5) bekezdésének az alaprendelet 11. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt felülvizsgálatoktól eltérő felülvizsgálatokra való alkalmazását, kizárja, megerősíti e két rendelkezés azt követő módosításainak hiánya, hogy a Brazíliából és Törökországból származó gyapjúfonalak behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 738/92/EGK rendelet módosításáról szóló, 1997. február 17-i 285/97/EK tanácsi rendelettől (HL 1997. L 48., 1. o.) kezdve a Tanács és a Bizottság olyan gyakorlatot alkalmazott, hogy bizonyos feltételekkel az új exportáló gyártóknak az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számított dömpingkülönbötetet nyújtja.
- 61 Egyébiránt megállapítható, hogy a felperes a végleges rendelet 3. cikkének az alkalmazását kérte, és hogy a felperest megfelelően tájékoztatták azon dömpingellenes vámról, amelyet vele szemben a szóban forgó vizsgálat pozitív eredménye esetén alkalmazni fognak.
- 62 A megtámadott határozatot a végleges rendelet 3. cikke alapján fogadták el, amely egy különös eljárást állapít meg az együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont gyártókra alkalmazandó 30,6%-os dömpingellenes vámnak azon gazdasági szereplőkre való kiterjesztéséről, akik az e rendelkezésben előírt három feltételen keresztül bizonyítják, hogy új exportáló gyártók. Márpedig a végleges rendelet 3. cikke nem írja elő a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés közzétételét, vagy akár az alaprendelet 5. cikkének (10) és (11) bekezdése és 6. cikkének (7) bekezdése értelmében vett más érintett felek annak megindításáról történő értesítését.
- 63 Amennyiben a felperes a válaszában azt állítja, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozatban is alkalmazott, a végleges rendelet 3. cikkére alapított abból álló gyakorlata, hogy nem tájékoztatja az alaprendelet 5. cikkének (11) bekezdésében és 6. cikkének (7) bekezdésében említett valamennyi érintett felet, ellentétes a dömpingellenes megállapodás 6.1. cikkével, meg kell állapítani, hogy olyan új érvről van szó, amelyet az első alkalommal a válasz szakaszában hoztak fel. Azonban, amint a felperes a tárgyalás során lényegében előadta, az a keresetlevélben előterjesztett más olyan érvek kiterjesztésének minősül, amelyek a szóban forgó felülvizsgálati eljárás megindításáról szóló értesítés közzététele hiányának és valamennyi érintett fél tájékoztatása hiányának a kifogásolására irányulnak. Ezen érv következképpen elfogadható. Ami az említett érv megalapozottságát illeti, meg kell állapítani, hogy a dömpingellenes megállapodás 6.1. cikkét, amely szerint „a dömpingellenes vizsgálatban érdekelt valamennyi félnek tájékoztatást kell kapnia a hatóságok által igényelt információról, és bőséges lehetőséget kell számukra biztosítani ahhoz, hogy írásban benyújthassanak minden olyan bizonyítékot, amelyet a kérdéses vizsgálat szempontjából relevánsnak tartanak”, az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése ülteti át az uniós jogba. Márpedig a fenti 59. pontban megállapításra került, hogy az alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése, amely csak az alaprendelet 11. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt felülvizsgálati eljárásokra ülteti át az alaprendelet azon releváns rendelkezéseit, amelyek a vizsgálati eljárásokra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkoznak, és amelyek között szerepel az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése, nem alkalmazandó a végleges rendeletet 3. cikkére alapított vizsgálatban.

- 64 Másodszer, amennyiben a felperes lényegében azt állítja, hogy a megtámadott határozat ellentétes a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkével, mivel az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése maga ellentétes e rendelkezéssel amiatt, hogy kizárja az abban előírt felülvizsgálat hatálya alól azokat a helyzeteket, amelyekben az intézmények az eredeti vizsgálatban mintavételt alkalmaztak, ami arra kötelezte a Bizottságot, hogy a végleges rendelet 3. cikkét alkalmazza, fontos – amint a Bizottság állítja – mindenekelőtt megvizsgálni, hogy a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikke közvetlen hatállyal bír-e az uniós jogrendben.
- 65 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy bár az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének első, második és harmadik bekezdése, az eredeti vizsgálati időszakot követő exportok fennállásához kapcsolódó harmadik feltétel kivételével, azonos a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkének szövegével, az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése tartalmaz még egy negyedik albekezdést is, amely szerint e cikk nem alkalmazandó akkor, amikor a vámok az ugyanezen rendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra, vagyis ha az intézmények az eredeti vizsgálat keretében mintavételt alkalmaztak. E kivétel célja az, hogy az új exportáló gyártókat ne hozza az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártóknál kedvezőbb eljárési helyzetbe. Ezt az aggályt nem vették figyelembe a dömpingellenes megállapodásban. Így az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése az uniós jogalkotó arra irányuló szándékát fejezi ki, hogy e területen az uniós jogrendnek megfelelő megközelítést alkalmazzon. Ebből következik, hogy az említett rendelkezés nem tekinthető a WTO keretében vállalt meghatározott kötelezettség végrehajtásának az uniós jogrendben való biztosítására irányuló eszköznek. Az uniós jogalkotó a szabályozási hatáskörét a felülvizsgálat megindításának az új exportáló gyártók esetében fennálló feltételeit illetően egy, az uniós jogrendnek megfelelő megközelítés elfogadásával gyakorolta, következésképpen nem állapítható meg az uniós jogalkotó arra vonatkozó szándéka, hogy az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének elfogadásával a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkében foglalt, meghatározott kötelezettségeket hajtsa végre (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 48., 50. és 53. pont). Ebből következik, hogy a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikke az uniós jogrendben nem bír közvetlen hatállyal.
- 66 Harmadszor, mivel a végleges rendelet 3. cikke alapján végzett vizsgálat célkitűzései sokkal korlátozottabbak, mint az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján végzett vizsgálat célkitűzései, indokolt, hogy kevesebb személyt tájékoztassanak a felülvizsgálat végleges rendelet 3. cikke alapján történő megindításáról. Míg az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján végzett vizsgálat nemcsak annak meghatározására irányul, hogy a szóban forgó gazdasági szereplő új exportáló gyártó-e, hanem – ezen első kérdésre adandó igenlő válasz esetén – annak egyéni dömpingkülönbségének a meghatározására is, a végleges rendelet 3. cikke alapján végzett vizsgálatnak nincs más célja, minthogy megállapítsa azt, hogy a szóban forgó gazdasági szereplő valóban új exportáló gyártó-e. E vizsgálat során ez utóbbinak bizonyítania kell, hogy a végleges rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett, Kínából származó termékeket nem exportálta az eredeti vizsgálati időszak során, hogy nem áll kapcsolatban az e rendeletben meghozott intézkedésekkel érintett exportálóval vagy gyártóval, és hogy valóban exportálta az érintett árukat, vagy hogy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy azokat jelentős mennyiségben exportálja az Unióba az eredeti vizsgálati időszak végén követően. Mivel e feltételek a szóban forgó gazdasági szereplő egyedi helyzetére vonatkoznak, nyilvánvalóan ez utóbbi – bármely harmadik személy kizárásával – van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy a szükséges információkat szolgáltatassa.
- 67 Negyedszer és mindenestre, még ha meg is kellene állapítani, hogy a Bizottságot a megtámadott határozat elfogadása során kötötte az alaprendelet 5. cikkének (10) és (11) bekezdése és 6. cikkének (7) bekezdése, az eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után valamely határozat teljes vagy részleges megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozat tartalma más lehetett volna (2007. szeptember 24-i Torres kontra OHIM és Bodegas Muga végzés, C-405/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:546, 29. pont; lásd továbbá ebben az értelemben:

1980. október 29-i van Landewyck és társai kontra Bizottság ítélet, 209/78–215/78 és 218/78, nem tették közzé, EU:C:1980:248, 47. pont; 2013. február 6-i Bopp kontra OHIM ítélet [Nyolcszögletű zöld keret ábrázolása], T-263/11, nem tették közzé, EU:T:2013:61, 49. pont).

- 68 Az ezen eljárási szabálytalanságra hivatkozó félnek kell bizonyítania, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozat tartalma más lehetett volna.
- 69 Keresetlevelében a felperes jelezte, hogy a jelen ügyben az importőrök és főképp a kínai kormány észrevételeket tehetett volna, és valószínűleg tett is volna a felperes javára. Ezt követően a felperes több alkalommal megismételte azt a megállapítást, hogy a kínai kormány a közigazgatási eljárásba beavatkozott volna a felperes támogatása végett, ha arról tájékoztatták volna, és hogy többek között olyan információkat szolgáltatott volna, amelyek a Bizottságnak felvilágosítást nyújthattak volna. Végül válaszában a felperes azzal érvelt, hogy az exportálók, importálók vagy fogyasztók semmiféle szövetségét, semmiféle kereskedőt, sem pedig a nyilvánosságot nem tájékoztatták, és hogy következésképpen azoknak a közigazgatási eljárásba való esetleges beavatkozása nem zárható ki.
- 70 Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy a kínai kormány megkapta az általános tájékoztató dokumentumot, azonban semmiféle észrevételt nem terjesztett elő ezzel kapcsolatban, és még kevésbé nyújtott be pontos adatot. Ami a kínai nemzetközi kereskedelmi kamarát illeti, nem vitatott, hogy annak egyik képviselője a meghallgatás során egy általános nyilatkozatot tett a felperes nevében, azonban semmiféle pontosítással nem szolgált az ügy érdemét illetően. Ami az exportálók, importálók vagy fogyasztók szövetségét, a kereskedőket és a nyilvánosságot illeti, a felperes egyáltalán nem pontosította, hogy azok pontosan mennyiben egészíthették volna ki azokat az információkat, amelyeknek a hiányosságát a felperes irataiban a Bizottság megállapította, vagy tisztázhatták volna azokat az információkat, amelyeket a Bizottság ellentmondásosnak ítélt meg. Egyébiránt a felperes nem élt a Törvényszék eljárási szabályzatának 91–102. cikke alapján rendelkezésére álló azon lehetőséggel, hogy kérelmezze, hogy e szövetségek képviselőit állításainak a megerősítése érdekében a Törvényszék elé idézzék (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 101. pont). Ráadásul, amint a fenti 66. pontban szerepel, mivel a végleges rendelet 3. cikkében előírt feltételek a szóban forgó gazdasági szereplő egyedi helyzetére vonatkoznak, nyilvánvalóan ez utóbbi – bármely harmadik személy kizárásával – van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy a szükséges információkat szolgáltatassa.
- 71 Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a hivatkozott eljárási szabálytalanság hiányában a megtámadott határozat tartalma más lehetett volna.
- 72 Ötödször, a felperes állításával ellentétben az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése és a dömpingellenes megállapodás 6.10.2. cikke, amelyek előírják annak lehetőségét, hogy a mintavételbe be nem vont exportáló gyártó egyéni vizsgálatot kérjen annak érdekében, hogy egyéni dömpingkülönbözetet alkalmazzanak vele szemben, a jelen ügyben nem releváns rendelkezések. Amint lényegében a beavatkozó fél állítja, az új exportáló gyártókra tekintettel történő felülvizsgálat területén a különös rendelkezés, vagyis az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének első, második és harmadik albekezdése írja elő az egyéni dömpingkülönbözet meghatározásának a lehetőségét. Márpedig, amint fentebb megállapításra került, e rendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése az említett szabály alól kivétel ír elő az eredeti vizsgálat során történő mintavétel alkalmazása esetén.
- 73 Hatodszor, a felperes állításával ellentétben, nem áll fenn azon gazdasági szereplők, akik a végleges rendelet 3. cikke alapján kérelmezik az új exportáló gyártóknak járó elbánást, azon gazdasági szereplőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetése, akik azt az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján kérelmezhetik. A végleges rendelet 3. cikke és az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének negyedik albekezdése ugyanis biztosítja, hogy mintavétel esetén egyrészt az új exportáló gyártók ne részesüljenek az eredeti vizsgálatban együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókhoz képest kedvezőbb eljárásbeli bánásmódban, másrészt pedig, hogy ugyanabban a dömpingellenes vámmértékben részesülhessenek, mint ez utóbbiak. Így az exportáló

gyártók felperes által kiemelt típusai közötti bármely eltérő bánásmód szorosan kapcsolódik az alaprendelet 17. cikkében kifejezetten előírt mintavételi technika alkalmazásához. Márpedig a felperes a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére tekintettel nem emelt jogellenességi kifogást e rendelkezés ellen.

74 Ebből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a megsértésére alapított második jogalapról

75 A felperes rámutat, hogy nemrégiben a dömpingellenes intézkedések alól egy koreai exportőr számára biztosítható mentesség megállapításának, a dömpingellenes vámoknak az érintett exportőrtől származó behozatalok tekintetében való hatályon kívül helyezésének és az érintett exportőrtől származó behozatalok nyilvántartásba vételre való kötelezésének céljából a többek között a Kínai Népköztársaságból származó acél drótkötelek és -kábelek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak a Koreai Köztársaságban feladott – akár a Koreai Köztársaságból származóként, akár nem ilyenként bejelentett – acél drótkötelek és -kábelek behozatalára történő kivetéséről szóló 102/2012/EU végrehajtási rendelet felülvizsgálatának megindításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2179 bizottsági végrehajtási rendeletben (HL 2015. L 309., 3. o.; helyesbítés: HL 2016. L 30. 22. o.) a Bizottság helyesen alkalmazta valamely koreai exportáló gyártóra az alaprendelet új exportőrökre vonatkozó rendelkezését, vagyis az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdését. A 2015/2179 végrehajtási rendelet (6)–(13) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a szóban forgó exportáló gyártónak csak olyan bizonyítékokat kellett szolgáltatnia, amelyekből *prima facie* kitűnik, hogy teljesíti az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt három feltételt, hogy a Bizottság ezt követően az említett vizsgálat során az e koreai exportőr által megvalósított valamennyi behozatalt mentesítette valamennyi dömpingellenes vám alól, és hogy a Bizottság felhívta a harmadik érintett feleket arra, hogy ismertessék álláspontjukat. Ezenkívül a 2015/2179 végrehajtási rendelet elfogadásához vezető eljárás csak két hónapig tartott.

76 Márpedig a jelen ügyben a felperessel szemben hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak amiatt, hogy az eredeti vizsgálat keretében mintavételhez folyamodtak, következésképpen pedig a végleges rendelet 3. cikkében előírt eljárást alkalmazták. A felperes a koreai exportáló gyártóhoz hasonlóan a 2013. szeptemberi kérelmében *prima facie* elegendő bizonyítékot nyújtott be, azonban nem részesült a szóban forgó vizsgálat során vámmentességben, és a határozat elfogadására több mint két és fél évet kellett várnia. Ezenkívül válaszában a felperes azzal érvel, hogy azzal ellentétben, amit az alaprendelet 16. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése) előír, a Bizottság a 2015/2179 végrehajtási rendelet alapjául szolgáló ügyben nem kérte azon információk kiegészítését, amelyeket a felperes egy helyszíni látogatás alkalmával számára szolgáltatott.

77 Mivel a felperesre 69,7%-os dömpingellenes vámot vetettek ki a szóban forgó vizsgálat teljes időtartama alatt, amely vizsgálat több mint két és fél évig tartott, a felperes számára lehetetlenné vált, hogy az Unióban tevékenységeit kialakítsa, ami nagyon súlyos gazdasági következményekkel járt számára.

78 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

79 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően a Kínai Népköztársaságból és Ukrajnából származó acél drótkötelek és -kábelek behozatalára vonatkozó és a Marokkóból, Moldovából és a Koreai Köztársaságból feladott – akár az ezekből az országokból származóként, akár nem ilyenként bejelentett – acél drótkötelek és -kábelek behozatalára kiterjesztett végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Dél-Afrikából származó acél drótkötelek és -kábelek behozatalára vonatkozó, az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálati eljárás megszüntetéséről szóló, 2012. január 27-i 102/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 36., 1. o.) felülvizsgálatának megindításáról szóló 2015/2179 végrehajtási rendeletre való hivatkozással a felperes azzal érvel, hogy az ezen

eljárással érintett koreai exportáló gyártóhoz képest hátrányos megkülönböztetésben részesült. Lényegében azt állítja, hogy a felülvizsgálati eljárás megindításáról szóló említett rendelet elfogadásához vezető eljárással ellentétben a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárást nem tették értesítésen keresztül nyilvánossá, vagy hogy az érintett feleket nem értesítették, hogy a szóban forgó eljárás túl sokáig tartott, hogy nem részesült az e vizsgálat időtartama alatt érvényben lévő dömpingellenes vámok felfüggesztésében, és hogy a rá vonatkozó bizonyítási szint magasabb volt.

- 80 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a tiszteletben tartása megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd: 2007. december 13-i Asda Stores ítélet, C-372/06, EU:C:2007:787, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 81 Márpedig, amint a Bizottság érvel, a felperes által összehasonlított két ügyre jellemző helyzetek eltérőek, így hátrányos megkülönböztetés nem állapítható meg.
- 82 Ugyanis, először is a felperes az új exportáló gyártóknak járó olyan elbánást kérelmezett, mint amelyet a végleges rendelet 3. cikke előír. Ezzel szemben a felperes által említett koreai exportáló gyártó az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 13. cikke (4) bekezdésének ötödik albekezdése) alapján kérte azt, hogy vegyék fel azon dömpingellenes vám fizetése alóli mentességben részesülő exportáló gyártók jegyzékébe, amely a Koreai Köztársaságból feladott érintett termék behozatalra terjed ki, amely rendelkezés e bekezdés alkalmazása céljából az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésére utal azon vállalkozásokat illetően, amelyek a dömpingellenes vám kiterjesztéséről szóló rendelet elfogadását követően a dömpingellenes vámok alóli mentességet kérik. Márpedig az ilyen eljárás keretében nem elegendő bizonyítani, hogy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételek teljesültek. A szóban forgó vállalkozásnak az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 13. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése) alapján azt is bizonyítania kell, hogy nem folytat kijátszásra irányuló gyakorlatot. Egyébiránt ez az oka annak, hogy a 2015/2179 végrehajtási rendelet (6) és (8) preambulumbekzdése pontosítja, hogy a koreai exportáló gyártó kielégítő bizonyítékokat szolgáltatott, amelyek *prima facie* alátámasztják, hogy nem játszotta ki az említett ügyben érintett termékekre alkalmazandó intézkedéseket. Az ilyen típusú vizsgálat terjedelme tehát sokkal szélesebb, mint a végleges rendelet 3. cikkében előírt vizsgálaté.
- 83 Másodszor a 2015/2179 végrehajtási rendelet nem nyújtotta a koreai exportáló gyártó által kérelmezett mentességet, hanem csak megindította a szóban forgó vizsgálatot. Következésképpen az, hogy a Bizottság a mentességi eljárás e szakaszában megelégedett olyan bizonyítékokkal, amelyek alapján az említett koreai exportáló gyártó *prima facie* eleget tett a megkövetelt feltételeknek, nem jelenti azt, hogy e vállalkozásra alacsonyabb bizonyítási szint vonatkozott, mint a felperesre. Ez csupán azt jelenti, hogy az e vállalkozás által benyújtott bizonyítékok elegendően meggyőzőek voltak ahhoz, hogy az említett vizsgálatot megindítsák, amelynek az volt a célja, hogy döntő módon megerősítse ez utóbbi állításait. Egyébiránt, bár a felperes többször azt állítja, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásban kellett volna részesíteni őt, mivel szolgáltatott olyan bizonyítékokat, amelyek *prima facie* alátámasztják, hogy teljesítette a szükséges feltételeket, a végleges rendelet 3. cikkében, és még kevésbé az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében semmi sem utal arra, hogy elegendő, hogy az érintett vállalkozás ilyen bizonyítékokat szolgáltatson, hogy mentesüljön a rá vonatkozó bizonyítási teher alól. A jogalkotó mindkét esetben előírta, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező vállalkozásnak kell bizonyítania, hogy a szükséges feltételek teljesülnek.
- 84 Harmadszor, a végleges rendelet elfogadásához vezető vizsgálat ellentétben a 102/2012 végrehajtási rendelet elfogadásához vezető vizsgálat nem foglalta magában a mintavétel alkalmazását, így a koreai exportáló gyártónak lehetősége volt arra, hogy az alaprendelet 11. cikke (4) bekezdésének első, második és harmadik albekezdésére hivatkozzon. Márpedig az első jogalap keretében már megállapításra került, hogy nem lehet amiatt fennálló hátrányos megkülönböztetést megállapítani,

hogyan az új exportáló gyártók számára lehetetlen az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján felülvizsgálatot elérni, ha az eredeti vizsgálatban mintavételt alkalmaztak, és ha következőképpen velük szemben csak az együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont exportáló gyártókra alkalmazandó dömpingellenes vám alkalmazható.

- 85 Negyedszer, ugyanez érvényes az érintett felek vizsgálat megindításáról történő értesítéssel kapcsolatos eltérések kérdésére is, amely aszerint változik, hogy a végleges rendelet 3. cikkét vagy az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdését alkalmazzák, és amely attól is függ, hogy az eredeti vizsgálatban alkalmaztak-e mintavételt.
- 86 Ötödször, mivel a 2015/2179 végrehajtási rendelettel megindított vizsgálatot az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján is folytatták, az – a harmadik albekezdésének megfelelően – az ugyanezen vizsgálat időtartama alatt az érvényben lévő dömpingellenes vámok alóli mentességgel és az importtermékek nyilvántartásba vételével jár. Semmi ilyesmit nem ír elő a végleges rendelet 3. cikke, amelyen a szóban forgó vizsgálat alapul.
- 87 Hatodszor meg kell állapítani, hogy a felperes összehasonlítja azon időt, amelyre a Bizottságnak szüksége van valamely vizsgálatnak az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése alapján történő megindításához, azon érdemi határozat meghozatalának időtartamával, amely az új exportáló gyártóknak járó elbánásnak a végleges rendelet 3. cikke alapján történő megadására vonatkozik. Ez a két helyzet azonban nem hasonló. Egyébiránt a két ügyet megkülönbözteti a koreai exportáló gyártó iratainak kielégítő jellege, ellentétben a felperes nem kielégítően dokumentált irataival, éppúgy, mint az a körülmény, hogy a felperes eredetileg egy, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésén alapuló időközi felülvizsgálatot kérelmezett, és hogy bizonyos idő után kétség merült fel az ez utóbbi által kérelmezett felülvizsgálat típusát illetően, vagy azon prioritási sorrendet illetően, amelyben az időközi felülvizsgálat és az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelmeit vizsgálni kellett.
- 88 Hetedszer, ami az alaprendelet 16. cikke (2) bekezdésének a megsértésére alapított és első alkalommal a válaszban felhozott érvet illeti, előzetesen annak elfogadhatóságát kell megvizsgálni. A tárgyaláson ezzel kapcsolatban megkérdezett felperes nem kívánta észrevételeit előterjeszteni. A Bizottság viszont azt állította, hogy az említett érv új jogalaprak minősül, így elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. E tekintetben, noha a felperes a keresetlevélben kifogásolja, hogy a Bizottság nem tett helyszíni látogatást, abból nem tűnik ki világosan, hogy inkább megsemmisítési jogalapról, mint egy általános észrevételről van-e szó. A felperes tehát csak a válasz szakaszában hivatkozott első alkalommal a Törvényszék előtt a fent említett rendelkezés megsértésére. Következőképpen új, tehát elfogadhatatlan jogalapról van szó.
- 89 Mindenesetre elegendő megállapítani, hogy az alaprendelet 16. cikkének (2) bekezdése, amely az ellenőrző látogatásokra vonatkozik, előírja, hogy „[s]zükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot”. Így a Bizottság még az exportáló gyártó irataiban szereplő információkkal kapcsolatos kétség esetén sem köteles helyszíni ellenőrzések végezni, amint azt egyébiránt a Bizottság a tárgyaláson állította. A felperes nem hivatkozott ezzel kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettségre, amely a Bizottságot terhelné. Ez annál is inkább igaz a felülvizsgálatok keretében, mivel az előírt feltételek teljesítésére vonatkozó bizonyítási terhet egyértelműen azon gazdasági szereplőnek kell viselnie, amely az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmezi akár az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése, akár a végleges rendelet 3. cikke alapján.
- 90 Ebből következik, hogy a felperes nem megalapozottan állítja, hogy hátrányos megkülönböztetésben részesült, így a második jogalapot el kell utasítani.

A nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik jogalapról

91 Harmadik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (11), (12) és (16) preambulumbekzdését kifogásolja. Ezek a következésképpen szólnak:

„(11) Ami a b) kifogást illeti, vagyis hogy a [felperes] nem [állt] kapcsolatban olyan exportórral vagy gyártóval, amellyel szemben az eredeti rendeletben meghozott dömpingellenes intézkedéseket alkalmazták, a Foshan Lihua a kérdőívre adott válaszában jelezte, hogy ő maga hat kapcsolt társaság csoportjából áll. Az információk kiegészítésére irányuló felhívásra adott két válasz két másik kapcsolt társaság fennállását is feltárta, amelyeket nem említettek a kérdőívre adott válaszban. A válaszokban azonban nem pontosították, hogy e két társaságot mikor alapították, sem pedig azt, hogy azok más jogalanyokba eszközöltek-e befektetéseket.

(12) A megállapítások közlését követően a Foshan Lihua jelezte, hogy e két társaságot azért nem foglalta bele az eredeti válaszba, mert nem gyártották vagy értékesítették az érintett terméket, és megszüntették tevékenységeiket. Azonban a társaság nem szolgáltatott elegendő kiegészítő bizonyítékot ezen állítások alátámasztására, különösen a Hongkongban székhellyel rendelkező befektetési társaságának a fennállására és tevékenységeire vonatkozóan.

[...]

(16) A felperes azzal érvel, hogy az [eredeti] vizsgálati időszak során a csoportnak csak két társasága vett részt aktívan az érintett termék gyártásában és értékesítésében: a Foshan Lihua legyártotta az érintett terméket, és azt kizárólag a nemzeti piacon értékesítette, míg a kapcsolt kereskedő, a Foshan Henry (a továbbiakban: Henry) az érintett terméket más országokba – az Unióba azonban nem – exportálta. Azonban a [felperes] által szolgáltatott bizonyítékok hiányosak voltak, mivel a Foshan Lihua az [eredeti] vizsgálati időszakra vonatkozó értékesítési nyilvántartásai semmiféle információt nem tartalmaztak a szállítási feltételekre, az ügyfelek címére vagy a feladások rendeltetési helyeire vonatkozóan, és mivel a Foshan Henry értékesítési nyilvántartásaiban a 2009. év tekintetében semmiféle ügyfélnév nem szerepelt. Következésképpen a Bizottság nem tudta meghatározni, hogy a Foshan Lihua az [eredeti] vizsgálati időszak során exportálta-e az érintett terméket az Unióba. Ráadásul a [felperes] az [eredeti] vizsgálati időszakot követő évek tekintetében nem közölte a Foshan Lihua részletes értékesítési nyilvántartásait.”

92 Mivel egyrészt a megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdése, másrészt az ugyanezen határozat (16) preambulumbekzdése a végleges rendelet 3. cikkében előírt elbánás nyújtásának a második, illetve első feltételére vonatkozik, e jogalap két részből áll. Azokat tehát külön-külön kell vizsgálni.

A tényeknek a megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdésében történő nyilvánvalóan téves értékelésére alapított első jogalapról

93 A megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdésében a Bizottság lényegében azt kifogásolja, hogy a felperes hiányos információkat szolgáltatott a csoportjának szerkezetére és az azt alkotó társaságok tevékenységeire vonatkozóan. Ezen indokok a végleges rendelet 3. cikkének alkalmazására vonatkozó azon második feltétel vizsgálatába tartoznak, amely azon exportáló gyártókkal fennálló kapcsolat hiányát érinti, amelyekkel szemben dömpingellenes vámot alkalmaztak. A Bizottság többek között megállapította, hogy a felperes által eredetileg szolgáltatott információkkal ellentétben a felvilágosításkérésekre adott válaszok azt tárták fel, hogy a csoport egyik vállalkozása, vagyis a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd az eredeti válaszban nem említett két másik vállalkozás, vagyis a Lihua International (HK) Holding Ltd és a Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd

- tulajdonában volt, amelyek egy és ugyanazon család tagjainak a tulajdonában álltak, és amelyeknek az alapításának időpontját, pontos tevékenységeiket – köztük a más vállalkozásokba való esetleges befektetéseit – és az aktuális jogállásukat a felperes nem tudta bizonyítékokon keresztül alátámasztani.
- 94 A felperes vitatja e megállapításokat, és azzal érvel, hogy a társaságok belső szervezetét, valamint a csoportját illetően valamennyi szükséges információt benyújtott a 2014. december 11-i és 2016. január 22-i levélben.
- 95 A 2014. december 11-i levél 3. mellékletében a működési engedélyén keresztül már feltüntette a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile alapításának időpontját és annak részvényesi struktúráját.
- 96 A 2016. január 22-i levélben felfedett két társaság a textil- és kartongyártásban volt aktív, és azokat azért nem említette eredetileg, mert semmiféle kapcsolatban nem állnak az érintett termék gyártásával vagy értékesítésével. A felperes e levélben konkrétan tájékoztatta a Bizottságokat arról, hogy a Lihua International (HK) Holding a textilágazatban tevékenykedett, és 2006. és 2015. január 1-je között állt fenn tisztán kereskedelmi céllal. E levél tartalmazta a szóban forgó csoport társaságainak az összefoglalását és azok alapításának az időpontját is.
- 97 A Bizottságnak benyújtott, a keresetlevél A 9. és A 10. mellékletében szereplő működési engedélyekben feltüntették azon időpontot, amikor a csoport vállalkozásait alapították, és azt, hogy azok nem álltak kapcsolatban más vállalkozásokkal.
- 98 A Bizottság soha nem vitatta, hogy a kínai jog szerint a textil, a karton vagy a befektetések területén működési engedéllyel rendelkező társaság számára hivatalosan tilos kerámialapokat gyártani, és azokat bármely módon értékesíteni, különben bűncselekményt követnek el. Kizárt tehát, hogy e társaságok a kerámialapokat az eredeti vizsgálati időszak során az Unióba exportálták volna, vagy hogy e termék exportőreivel kapcsolatban állnának.
- 99 A felperest tehát meglepi, hogy a megtámadott határozat olyan „kiegészítő bizonyítékok hiányán” alapul, amelyeknek a benyújtására a Bizottság soha nem kérte őt.
- 100 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 101 E tekintetben a végleges rendelet 3. cikke lényegében előírja, hogy amennyiben valamely új kínai exportáló gyártó a Bizottság számára elegendő bizonyítékot szolgáltat annak megállapításához, hogy először is az eredeti vizsgálati időszakban nem exportálta az érintett termékeket, másodszor, hogy nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, akire a végleges rendeletben hozott intézkedések vonatkoznak, harmadszor pedig, hogy ténylegesen exportálta az érintett árukat, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiségű árunak az eredeti vizsgálati időszak lejártá után az Unióba történő exportjára, a Tanács, a Bizottság által előterjesztett javaslat egyszerű többséggel való elfogadását, valamint a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően módosíthatja a végleges rendelet 1. cikkének (2) bekezdését annak érdekében, hogy e gyártóra az együttműködő, azonban a mintavételbe be nem vont gyártókra érvényes, 30,6%-os vámot alkalmazzák.
- 102 E rendelkezés tehát az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítést attól teszi függővé, hogy az érintett gazdasági szereplő bizonyítja-e, hogy teljesíti a fenti 101. pontban említett három feltételt. Mivel e feltételek kumulatívan alkalmazandóak, az ezen elbánásban való részesítés megtagadásával jár az, ha azok közül egy feltételnek nem tesznek eleget.
- 103 Emlékeztetni kell arra, hogy állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Következésképpen az uniós bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények értékelései tekintetében végzett felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat tiszteletben tartották-e, a vitatott választást megalapozó tények a valóságnak

megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés. Abban az esetben azonban, ha az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, az uniós jogrend által a közigazgatási eljárás vonatkozásában előírt biztosítékok tiszteletben tartásának annál nagyobb jelentősége van. E garanciák között szerepel különösen a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége, hogy alaposan és pártatlanul megvizsgálja az adott ügy valamennyi releváns elemét, továbbá az érdekelt azon joga, hogy e határozat meghozatala előtt kifejtse az álláspontját, valamint hogy megfelelően megindokolják a vele szemben meghozott határozatot (lásd: 2017. február 28-i Yingli Energy [China] és társai Tanács ítélet, T-160/14, nem tették közzé, EU:T:2017:125, 203. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 104 Ezen elemek figyelembevételével kell megvizsgálni, hogy a felperes bizonyította-e, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (11) és (12) bekezdésében nyilvánvalóan tévesen értékelte a tényeket.
- 105 Megállapításra került, hogy azon feltétel értékelése keretében, miszerint az exportáló gyártóknak járó elbánásban érdekelt gazdasági szereplőnek bizonyítania kell, hogy nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, akivel szemben a végleges rendeletben hozott intézkedéseket alkalmazták, a Bizottság a felperesnek címzett kérdőívben kérte a felperestől, hogy mutassa be csoportjának összetételét, és pontosította, hogy ennek bemutatása lehetővé teszi számára azon kapcsolatok pontos jellegének egyértelmű meghatározását, amelyekben a felperes a többi társasággal állhatott. Az említett kérdőívre adott válaszában a felperes öt kapcsolt társaságot említett, így a csoport összesen hat társaságból állt. Mivel a Bizottság nem elégedett meg a benyújtott információk kimerítő jellegével, az első felvilágosításkérésben többek között arra kérte a felperest, hogy nyújtsa be a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile részvényeseinek jegyzékét.
- 106 Az e kérésre adott válasz felfedte, hogy ez utóbbi vállalkozás két másik, a kérdőívre adott válaszban nem említett társaság, vagyis a Lihua International (HK) Holding és a Foshan Huachang Textile Development tulajdonában volt.
- 107 2015. szeptember 18-i levelében a Bizottság többek között arról tájékoztatta a felperest, hogy kérelme továbbra sincs kielégítően alátámasztva, és megküldte számára a második felvilágosításkérését. A Bizottság többek között kérte a felperestől, hogy szolgáltatson több információt az ellenkérelmének B 15. mellékletében szereplő dokumentumot illetően, amelyből kitűnt, hogy a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile részvényesei a Lihua International (HK) Holding és a Foshan Huachang Textile Development voltak. Konkrétan a Bizottság azt kérte a felperestől, hogy mutassa be e két társaság kereskedelmi tevékenységét.
- 108 2015. szeptember 29-i válaszában a felperes a két társaság kereskedelmi tevékenységével kapcsolatban a Lihua International (HK) Holding esetében „finanszírozási és beruházási” tevékenységek, a Foshan Huachang Textile Developmentet esetében pedig „textiltermékek gyártására és értékesítésére” irányuló tevékenységek megnevezésére szorítkozott.
- 109 Az általános tájékoztató dokumentum (9) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelezte, hogy a felperes válasza nem nyújtottak információt számára sem a két társaság alapításának időpontjára, sem azok más társaságokba történő esetleges beruházásaira vonatkozóan. Ugyanis, amint a Bizottság lényegében állítja, bár alátámasztották, hogy e két társaság beruházott ugyanazon csoport más vállalkozásába, vagyis a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile-ba, a felperes nem szolgáltatott olyan információkat, amelyek lehetővé tették volna annak megállapítását, hogy e társaságok más társaságokba nem eszközöltek beruházásokat. Meg kell állapítani, hogy e kérdés különösen fontos a Lihua International (HK) Holding esetében, amely egy finanszírozási és beruházási társaság volt. Ezen információk hiányában nem lehet megvizsgálni, hogy e társaság, és következésképpen az egész csoport nem állt-e valamiféle kapcsolatban olyan társaságokkal, amelyekre az érvényben lévő dömpingellenes vámokat alkalmazták.

- 110 Az általános tájékoztató dokumentumra vonatkozó észrevételeket tartalmazó 2015. december 20-i levelében és a meghallgatás során a felperes jelezte, hogy e két társaság 2008-ban megszüntette a tevékenységeit. A felperes ugyanakkor a Törvényszék előtti ügyiratokban nem határozott meg semmiféle olyan dokumentumot, amelyből megállapítható lenne, hogy a Bizottságnak benyújtott bizonyítékokat azon időpontokra vonatkozóan, amikor a két társaság tevékenysége megszűnt, és azoknak más társaságokba való részesevéseire vonatkozóan. Amint a fenti 109. pontban szerepel, az információk ilyen hiánya különösen a Lihua International (HK) Holdingra tekintettel fontos.
- 111 Amint a Bizottság lényegében érvel, a felperes ezt követően megváltoztatta álláspontját a 2016. január 22-i levélben azt állítva először is, hogy a Lihua International (HK) Holding 2015. január 1-jén szüntette meg tevékenységét, másodszer pedig, hogy a Foshan Huachang Textile Developmentet 2001-ben alapították, és hogy annak a részvényesei azon családhoz tartoztak, amelynek a tulajdonában volt a Lihua International (HK) Holding és a Foshan Huachang Textile Development is (lásd a fenti 93. pontot), harmadszor pedig, hogy a Foshan Nanhai Huachangsheng Textile továbbra is folytatta tevékenységét, és nem az értékesítésben vagy a kereskedelemben, hanem kizárólag a finanszírozás területén volt aktív. A felperes ugyanakkor a Törvényszék előtti ügyiratokban nem határozott meg semmiféle olyan dokumentumot, amelyből megállapítható lenne, hogy a Bizottság számára átadott bizonyítékokat ezen állítások alátámasztására.
- 112 Bár valóban benyújtották a Lihua International (HK) Holding bejegyzési tanúsítványát, az nem nyújt tájékoztatást a fenti 111. pontban említett információkra vonatkozóan. Válaszában a felperes továbbá azzal érvel, hogy e tanúsítvány szerint az 2007-ben lejárt. E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezen érv, amennyiben úgy kell érteni, mint amely azon időpontnak a bizonyítására irányul, amikor e vállalkozás tevékenysége megszűnt, a felperes álláspontja újbóli megváltoztatásának minősül, tehát minden hitelességet nélkülöz. Mindenesetre egyáltalán nem bizonyított, hogy a tanúsítvány lejártának időpontja, amelyet pontosan a vállalkozás bejegyzését követő egy évben rögzítettek, e vállalkozás tevékenysége megszűnése tényleges időpontjának minősül.
- 113 Ezenkívül el kell utasítani a felperes azon állítását, miszerint a megtámadott határozat olyan „kiegészítő bizonyítékok hiányán” alapul, amelyeknek a benyújtására a Bizottság soha nem kérte őt.
- 114 2015. szeptember 18-i levelében a Bizottság azt kérte a felperestől, hogy mutassa be azon két társaság kereskedelmi tevékenységét, amelyeknek a fennállását az első felvilágosításkérésre adott válaszban tárták fel. Az általános tájékoztató dokumentum (9) preambulumbekzdésében jelzik, hogy a szolgáltatott információk nem nyújtanak tájékoztatást sem a két vállalkozás alapításának időpontjáról, sem pedig azzal kapcsolatban, hogy azok eszközöltek-e beruházásokat más társaságokba. Egyébiránt az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelem kérdőíve már pontosította, hogy a felperes válaszában lehetővé kell tennie a Bizottság számára azt, hogy egyértelműen meghatározza azon kapcsolatok pontos jellegét, amelyekben a felperes más társaságokkal állhatott. A felperes feladata volt tehát olyan bizonyítékokat szolgáltatni, amelyek megválaszolhatták volna azokat a kérdéseket, amelyeket a Bizottság úgy tekintett, mint amelyekre még nem kapott választ. A felperes által a 2016. január 22-i levélben használt, „[m]ellékelve találhatóak a kért kiegészítő információk” kifejezésből egyébiránt kitűnik, hogy a felperes pontosan tudatában volt annak, hogy a Bizottság tőle e tárgyban kiegészítő információkat kér.
- 115 A felperes továbbá azt állítja, hogy mivel a meghallgatásról semmiféle jegyzőkönyv nem készült, nem emlékszik arra, hogy a két társaság tevékenysége megszűnésének az időpontjára vonatkozó kérdéssel foglalkoztak volna. Szerinte a Bizottság soha nem kért a „megszűnés időpontjára” vonatkozó pontosításokat. Ezen állításoknak ellentmondanak maga a felperes által a Bizottság számára a meghallgatás során előadottak keretében benyújtott dokumentumok, amelyekben a felperes jelezte, hogy Lihua International (HK) Holding 2008-ban szüntette meg a tevékenységét.

116 Ebből következik, hogy a felperes által a Bizottság számára a vizsgálandó feltételre vonatkozóan benyújtott információk ellentmondásos és hiányos jellegére tekintettel a felperes tévesen állítja azt, hogy a megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdése nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

117 A harmadik jogalap első részét tehát el kell utasítani.

A tényeknek a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdésében történő nyilvánvalóan téves értékelésére alapított második jogalapról

118 A megtámadott határozat (16) preambulumbekzdése szerint lényegében a felperes ugyan azt állította, hogy az eredeti vizsgálati időszakban csak a csoportjának két társasága vett részt aktívan az érintett termék gyártásában és értékesítésében, olyan értelemben, hogy a Foshan Lihua legyártotta az érintett terméket, és azt kizárólag a nemzeti piacon értékesítette, míg a kapcsolt kereskedője, a Foshan Henry Trading az érintett terméket az Unió kívüli más országokba exportálta, a Bizottság számára nem adott elő olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé tették volna számára, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a felperes és a csoportjának vállalkozásai az eredeti vizsgálati időszak során nem exportálták az érintett terméket az Unióba. A Bizottság szerint ugyanis a szolgáltatott bizonyítékok hiányosak voltak, mivel egyrészt a Foshan Lihuanak az eredeti vizsgálati időszakra vonatkozó értékesítési nyilvántartásai semmiféle információt nem tartalmaztak a szállítási feltételekre, az ügyfelek címére vagy a feladások rendeltetési helyeire vonatkozóan, és másrészt a Foshan Henry Trading értékesítési nyilvántartásaiban a 2009. év tekintetében semmiféle ügyfélnev nem szerepelt. Ráadásul a felperes az eredeti vizsgálati időszakot követő évek tekintetében nem közölte a Foshan Lihua részletes értékesítési nyilvántartásait.

119 A felperes azzal érvel, hogy mivel 2013-ig a Foshan Lihua üzlete nem ment jól, vagyis csak néhány ügyfél vásárolt tőle termékeket, és mivel a Foshan Henry Trading nagyon alacsony mennyiségű eladást valósított meg, a Foshan Henry Trading úgy vélte, hogy nem szükséges az ügyfelei nevééről és címéről jegyzéket vezetni, így azok nem szerepelnek a Bizottságnak továbbított nyilvántartásban. Válaszában a felperes azt állítja, hogy ez főképp az ügyfelek korlátozott száma miatt volt így. Ugyanis a termékeit 2009-ben egy Malajziában található független kereskedőnek értékesítette. Azonban a felperes a keresetlevélben jelezte, hogy az eredeti vizsgálati időszak alatt szinte az összes termékét, ha nem az összeset, a Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd, egy olyan kínai kereskedő közvetítésével értékesítette, amellyel nem állt kapcsolatban, és hogy az eladási árat a szállításkor kapta meg. Ezen eladások „nemzetiek” voltak.

120 A felperes lényegében azzal érvel, hogy 2013-tól kezdve az eladásai nőttek, és hogy a Foshan Henry Trading úgy döntött, hogy szigorúbb számviteli szabályokat követ, és hogy jegyzéket vezet az ügyfelei nevééről és címéről, illetve a szállítási feltételekről. Többé semmiféle kereskedelmi kapcsolatban nem állt a fenti 119. pontban említett független kereskedelmi társaságokkal. A Foshan Henry Tradingnek a Bizottság számára a 2009. és 2010. gazdasági év tekintetében átadott értékesítési és exportálási nyilvántartásai tartalmazták a szerződés- és számlaszámokat, a fizetési módot, a szállítás rendeltetési helyét, az eladások mennyiségeit és értékét, valamint a végső célállomást.

121 Válaszában a felperes azzal érvel, hogy az ügyfelek nevét és címét azért nem tüntette fel, mert 2009-ben és 2010-ben nem állt fenn a nyilvántartások számítógépes rendszere, és azok nem voltak naprakészek.

122 Mindazonáltal a 2013 előtti állítólagosan elégtelen számvitel és a Foshan Henry Trading kereskedelmi nyilvántartásai tiszteletben tartották a kisvállalkozásokra alkalmazandó kínai szabályokat.

123 A felperes szerint a Bizottság e körülményeket sohasem vitatta.

124 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

- 125 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szóban forgó vizsgálat során benyújtotta azokat a dokumentumokat, amelyeknek a hiányát a Bizottság a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdésében megállapította. A felperes különösen nem adott elő semmiféle érvet és bizonyítékot, amely alátámaszthatná a Bizottság megtámadott határozat említett preambulumbekzdésben a Foshan Lihua vállalkozásra vonatkozóan tett megállapításainak nyilvánvalóan téves jellegét. A felperes ehelyett elismerte a szóban forgó információk hiányát, és érveket adott elő annak igazolására. Ezen érvek azonban nem vitathatják az ugyanezen preambulumbekzdésben szereplő azon megállapítást, miszerint lényegében a Bizottság a felperes által számára benyújtott dokumentumok alapján nem bizonyosodhatott meg arról, hogy ez utóbbi és a csoportjának vállalkozásai az eredeti vizsgálati időszak során nem exportálták az érintett terméket az Unióba.
- 126 Először is a felperes azon érve, miszerint az exporttal foglalkozó társaság, a Foshan Henry Trading az eladásainak alacsony mennyisége vagy a kevés számú ügyfele miatt 2013-ig semmiféle jegyzéket nem vezetett az ügyfelei nevééről és címéről, nem rendítheti meg a Törvényszék meggyőződését. Mindenekelőtt a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Foshan Henry Trading esetében közölt eladási számok valamennyi megkövetelt információt - beleértve az ügyfelek nevét - tartalmaztak a 2010–2014. évekre vonatkozóan, azonban a 2009. év tekintetében hiányoznak az ügyfelek nevei. Ezt követően, amint a Bizottság állítja, a felperesnek a Foshan Henry Trading révén megvalósított, a 2009. és 2010. évre vonatkozó nyilvántartásában szereplő és az ellenkérelem B 12. mellékletében megismételt eladási mennyiségei egyáltalán nem tekinthetők elhanyagolhatónak. A felperes egyébiránt nem vitatta a Bizottság által mind az írásbeli beadványaiban, mind a tárgyaláson előadott szóban forgó összegek pontosságát. Végül meg kell állapítani, hogy a felperes egyáltalán nem támasztotta alá azon érvet, miszerint a szükséges információk hiánya inkább az ügyfelek korlátozott számának köszönhető (lásd a fenti 119. pontot), és az megerősíti a felperes által a Törvényszékhez benyújtott információk hitelességének a hiányát. Ezen érv ugyanis ismételten a felperes álláspontja megváltoztatásának minősül.
- 127 Másodszor a felperes azon érvének, miszerint a 2013. év előtti exportjainak szinte teljes mennyisége, ha nem a teljes mennyisége a Foshan Guangchengda Import & Export kereskedelmi vállalkozás révén valósult meg, ellentmondanak mind az ellenkérelem B 19. és B 29. mellékletében előadott dokumentum, amelyből kitűnik, hogy a felperes a termékeinek jelentős mennyiségeit adta el más exportvállalkozásoknak is, mind a felperes azon saját nyilatkozatai, amelyek szerint 2009-ben a termékeit egy független malajziai kereskedőnek adta el.
- 128 Harmadszor a felperesnek a Bizottság számára benyújtott, a kisvállalkozásokra alkalmazandó kínai számviteli és nyilvántartási szabályoknak való megfelelésre vonatkozó érvével kapcsolatban elegendő megállapítani, hogy azt nem támasztotta alá jogilag megkövetelt módon. Mivel a *iura novit curia* elv nem terjed ki a tagállamok jogára, és még kevésbé a harmadik országok jogára, olyan ténykérdésről van szó, amelyet adott esetben az arra hivatkozó félnek kell bizonyítania (lásd ebben az értelemben: 2017. október 12-i Moravia Consulting kontra EUIPO – Citizen Systems Europe [SDC-444S] ítélet, T-318/16, nem tették közzé, EU:T:2017:719, 72. pont). Márpedig a felperes semmit sem adott elő állításának alátámasztására. A felperes különösen nem utal a jelen ügy iratainak egyik konkrét oldalára sem ennek bizonyítása céljából. Mindenesetre a számvitelre vonatkozó nemzeti szabályozás tiszteletben tartása önmagában nem bizonyító erejű az olyan dömpingellenes eljárás keretében, mint amelyről a jelen ügyben szó van, amely az említett szabályozás céljaitól eltérő célokat követ.
- 129 Egyébiránt – a Bizottsághoz hasonlóan – emlékeztetni kell arra, hogy nem kifogásolható a Bizottsággal szemben, hogy nem vett figyelembe olyan esetleges ténybeli vagy jogi elemeket, amelyeket közölni lehetett volna vele a közigazgatási eljárás során, de nem adták elő azokat, mivel a Bizottság nem köteles annak hivatalból és feltételezések alapján történő vizsgálatára, hogy milyen tényeket lehetett volna közölni vele. Hasonlóképpen, valamely közigazgatási határozat jogszerűségét azon információk alapján kell vizsgálni, amelyek az uniós szerv, az említett határozat kibocsátója rendelkezésére állhattak annak meghozatalakor (lásd ebben az értelemben: 2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano

kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 168. pont; 2004. január 14-i Fleuren Compost kontra Bizottság ítélet, T-109/01, EU:T:2004:4, 49. pont). Márpedig a felperes elismerte, hogy a Bizottságnak benyújtott, a kisvállalkozásokra alkalmazandó kínai számviteli és nyilvántartási szabályoknak való állítólagos megfelelés kérdését nem hozta fel a közigazgatási eljárás során.

- 130 Negyedszer, bár a felperes azzal érvel, hogy a Foshan Henry Tradingnek a Bizottság számára a 2009. és 2010. gazdasági év tekintetében átadott értékesítési és exportálási nyilvántartásai tartalmazták a szerződés- és számlaszámokat, a fizetési módot, a szállítás rendeltetési helyét, az eladás mennyiségeit és értékeit, valamint a végső célállomást, nem bizonyította, hogy azok a 2009. év tekintetében tartalmazták az ügyfelek nevét is. Márpedig olyan tényről van szó, amelyen a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdése alapul.
- 131 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap második részét, így a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A védelemhez való jog megsértésére alapított negyedik jogalapról

- 132 Negyedik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (13), (14) és (22) preambulumbekzdését kifogásolja. Ezek a következőképpen szólnak:

„(13) Egyébiránt egyes adatokból olyan fióktelepek és/vagy leányvállalatok fennállása állapítható meg, amelyeket a [felperes] az egymást követő válaszaiban nem jelentett be a Bizottságnak. Az ezen adatok jellegére vonatkozó olyan kiegészítő információkat, mint a Shiwanban [található] leányvállalat fennállása, amelyeket a társaság belső szervezeti ábráján és a nyilvánosság számára hozzáférhető más információkban említenek, közölték a [felperessel] a Bizottság által 2016. január 13-ára szervezett meghallgatáson. Ezeket az információkat se nem erősítette meg, se nem tagadta a [felperes].

(14) A fenti megállapításokat figyelembe véve a Bizottság megállapítja, hogy a [felperes] által e kritériummal kapcsolatban szolgáltatott információk hiányosak, és ellentmondanak a nyilvánosság számára hozzáférhető adatoknak. Az [eredeti] vizsgálat tehát nem erősíthette meg, hogy a [felperes] nem állt kapcsolatban olyan kínai exportőrökkel vagy gyártókkal, akikkel szemben érvényben lévő dömpingellenes vámokat alkalmaznak. Következésképpen a [felperes] nem tesz eleget e kritériumnak.

[...]

(22) A Bizottság úgy véli, hogy mivel a [felperes] által szolgáltatott információk hiányosak, és ellentmondanak a rendelkezésére álló más információknak, nem zárható ki, hogy a Foshan Lihua az érintett terméket az [eredeti] vizsgálati időszak alatt vagy közvetlenül, vagy kapcsolt társaságok közvetítésével, vagy más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálta. A vizsgálat tehát nem tudta megállapítani, hogy a [felperes] az [eredeti] vizsgálati időszak alatt nem exportált az Unióba [Kínai Népköztársaságból származó] kerámialapokat. Következésképpen a [felperes] nem tesz eleget e kritériumnak.”

- 133 A megtámadott határozat (13) és (14) preambulumbekzdése éppúgy, mint annak (11) és (12) preambulumbekzdése, annak a részét képezi, mint amit a Törvényszék a harmadik jogalap első részében, azon feltétel elemzése keretében vizsgált, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező gazdasági szereplőnek bizonyítania kell, hogy nem áll kapcsolatban olyan másik vállalkozással, amellyel szemben érvényben lévő dömpingellenes vámot alkalmaznak. Másrészt a megtámadott határozat (13) preambulumbekzdésében a Bizottság megjegyezte, hogy a felperes nem tárta fel számára a csoportjának teljes struktúráját, és hogy elmulasztotta a Bizottságot értesíteni azon kapcsolt társaságokról vagy leányvállalatokról, amelyeket azonban a nyilvánosság számára elérhető

információk felfedtek. A Bizottság e tényeket előadta a felperesnek a meghallgatás során, és konkrétan a Shiwanban (Kína) található leányvállalattal kapcsolatban kérdezte őt. Másrészt a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy a felperes által annak bizonyítására szolgáltatott információk, hogy teljesíti a szóban forgó feltételt, hiányosak voltak, és azoknak ellentmondtak a nyilvánosság számára hozzáférhető adatok, így e feltételt nem lehet teljesítettnek tekinteni.

- 134 A megtámadott határozat (22) preambulumbekzdésében, amely éppúgy, mint az említett határozat (16) preambulumbekzdése, annak a részét képezi, mint amit a Törvényszék a harmadik jogalap második részében, azon feltétel elemzése keretében vizsgált, amely az eredeti vizsgálati időszak során a felperes vállalatcsoportja által az Unióba végrehajtott kivitelek hiányára vonatkozik, a Bizottság lényegében megállapítja, hogy a felperes által benyújtott információk hiányos és ellentmondásos jellege nem teszi számára lehetővé annak megállapítását, hogy ez utóbbi és annak csoportja nem hajtotta végre a szóban forgó kiviteleket.
- 135 Mivel a jelen jogalap lényegében két részből áll, amelyekből az egyik a megtámadott határozatnak a második feltételre vonatkozó (13) és (14) preambulumbekzdése ellen, a másik pedig a megtámadott határozatnak az első feltételt érintő (22) preambulumbekzdése ellen irányul, azokat külön-külön kell elemezni.

A védelemhez való jognak a megtámadott határozat (13) és (14) preambulumbekzdésére tekintettel történő megsértésére alapított első részről

- 136 Először is a felperes azt állítja, hogy a meghallgatásról semmiféle jegyzőkönyv vagy felvétel nem készült, és hogy semmiféle információt nem kapott a Shiwanban található leányvállalat tárgyában. A felperes tehát nincs abban a helyzetben, hogy ellenőrizze, hogy mi történt ezen a meghallgatáson, és hogy a Bizottság jól értette-e a felperes ennek alkalmával kifejtett mondanivalóját. Válaszában a felperes jelzi, hogy a Bizottság a meghallgatáson felvetette e leányvállalat kérdését. A felperes azonban nem emlékszik pontosan a Bizottság által megfogalmazott észrevételekre. Olyan jegyzőkönyv vagy felvétel hiányában, amelyről a felperesnek joga volt véleményét kifejtteni, és amellyel kapcsolatban adott esetben módosításokat javasolni, a Bizottság nem hivatkozhat a meghallgatás során állítólagosan elhangzottakra a megtámadott határozat alátámasztása céljából. A meghallgatáson említették az általános tájékoztató dokumentumot, az azonban nem tartalmazta a Shiwanban található leányvállalatot.
- 137 A Bizottság tehát írásban első alkalommal a megtámadott határozat keretében tájékoztatta a felperest a Shiwanban található e leányvállalat fennállásáról, és annak a meghozandó határozat szempontjából fennálló jelentőségéről. Azt sem az általános tájékoztató dokumentumban, sem bármely más dokumentumban nem említették, így a felperes nem tudja, hogy a Bizottság milyen, nyilvánosság számára hozzáférhető adatokra hivatkozik. A Bizottság soha nem tette lehetővé a felperes számára, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető említett adatokkal kapcsolatban kifejtse véleményét, sőt hogy azokat megismerhesse.
- 138 A felperes azt állítja, hogy ha lehetősége lett volna a Shiwanban található leányvállalattal kapcsolatos véleményét kifejtteni, elmagyarázta volna, hogy nem kereskedelmi társaságról, hanem olyan szövetkezetről van szó, amelyhez valamennyi, a Foshan régióban található kerámialap-gyártó, köztük a felperes köteles csatlakozni, és amelynek a célja, hogy az állam felügyelete alatt a kerámialapok területén közös kutatási és technológiai programokat biztosítson a tagjai számára. Az semmiféle operatív, gyártási, értékesítési vagy kereskedelmi tevékenységet nem végez, amit a kínai kormány megerősített volna, ha értesítették volna a szóban forgó vizsgálatról. Teljes mértékben kizárt, hogy az eredeti vizsgálati időszakban a Shiwanban található e társaság az érintett termékeket az Unióba exportálta, vagy hogy társasági jogi szempontból olyannak lehet tekinteni, mint amely kapcsolatban állt más exportőrökkel.

- 139 Másodszor a szóban forgó vizsgálat során a Bizottság nem pontosította a felperes számára, hogy melyek azok a nyilvánosság számára hozzáférhető adatok, amelyekre a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdésének az alátámasztása céljából hivatkozik. Azokat az okokat sem pontosította, amelyek miatt a felperes által szolgáltatott számos információ hiányos vagy ellentmondásos volt.
- 140 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 141 Elismeri, hogy a meghallgatásról nem készített jegyzőkönyvet. Ugyanakkor a meghallgatás során sor került egy előadásra, és a felperes a meghallgatás során tárgyalt pontokról készített egy összefoglalót. A meghallgatást ezenkívül levélváltás követte. Így a felperesnek volt lehetősége arra, hogy észrevételeit a meghallgatás során vagy azt követően előadja.
- 142 Ami a Shiwanban található leányvállalatot illeti, azt a vállalkozás szervezeti ábrája (az ellenkérelem B 30. melléklete) tárta fel. Ennek tárgyában semmiféle magyarázattal nem szolgáltak azt leszámítva, hogy az az értékesítési főigazgató ellenőrzése alatt áll. A Bizottság a meghallgatás során előadta a bizonyítékokat a felperesnek, azonban ez utóbbi ezzel kapcsolatban semmiféle észrevételt nem tett.
- 143 Hasonlóképpen, a felperes internetes oldalának „Aktuális” rovata a 2015-ben Kantonban (Kína) tartott „China Import & Export” szalonra (az ellenkérelem B 32. melléklete) hivatkozik, amelyen feltűnik egy Meta, Inc. elnevezésű leányvállalat, valamint a Meta Tiles, Inc. néven reklámozott termékek. A Bizottság nem tudja, hogy a Meta Tiles csak egy kereskedelmi védjegy, vagy hogy egy különálló jogalanyról van-e szó. Ezen információkat a meghallgatás során szintén közölték a felperessel, aki azonban se nem cáfolta, se nem erősítette meg azokat.
- 144 Következésképpen a felperesnek a Shiwanban található társaságra vonatkozó, a keresetlevél 75. pontjában előadott magyarázatai olyan új elemeket tartalmaztak, amelyeket nem közöltek a szóban forgó vizsgálat során. Ezek előadásával a felperes valójában megerősítette, hogy a Shiwanban található leányvállalat jogi személy, és hogy a Foshan Lihua abban részesedéssel rendelkezik. Ezen új információ ismét megmutatja, hogy a felperes által a kapcsolt jogalanyokra vonatkozóan közölt tájékoztatások az elejétől kezdve hiányosnak voltak, és hogy a felperestől kapott nyilatkozatok nem megbízhatóak. A keresetlevél 75. pontjában szolgáltatott információk csak megerősítik a megtámadott határozat következtetéseit.
- 145 Mindenesetre a Shiwanban található leányvállalattal kapcsolatos kérdés önmagában nem meghatározó az új exportáló gyártóknak járó elbánásra irányuló felülvizsgálat eredménye szempontjából. Ez inkább a felperes által szolgáltatott információk valamennyi hiányosságának és ellentmondásának az összessége, amely az új exportáló gyártóknak járó elbánás iránti kérelem elutasításához vezetett.
- 146 Ami a nyilvánosság számára hozzáférhető, a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdésében felidézett adatokat illeti, a következőkről van szó: több olyan internetes oldal, amely megemlíti a Shiwanban található „Foshan Lehua” elnevezésű vállalkozást (az ellenkérelem B 31. melléklete), azon vállalkozás internetes oldala, amely a Meta Tiles-ra vonatkozóan információkat szolgáltatott (az ellenkérelem B 32. melléklete) és a hongkongi (Kína) társaságok jegyzékében végzett kutatások eredményei (az ellenkérelem B 34. melléklete).
- 147 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a meghallgatáshoz való jog szerves részét képezi a védelemhez való jog tiszteletben tartásának, és hogy e jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse álláspontját a közigazgatási eljárásban, és minden olyan határozat meghozatala előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (2014. november 5-i Mukarubega ítélet, C-166/13, EU:C:2014:2336, 46. pont; 2017. február 9-i M. ítélet, C-560/14, EU:C:2017:101, 25. pont).

- 148 Annak a szabálynak, miszerint a sérelmet okozó határozat címzettjének olyan helyzetben kell lennie, hogy a határozat meghozatala előtt képes legyen észrevételeit megtenni, különösen az a célja, hogy e személy kijavíthasson valamilyen hibát, vagy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhat, amelyek a határozat elfogadása mellett vagy ellen, vagy amellett szólnak, hogy annak egy meghatározott tartalma legyen (lásd ebben az értelemben: 2014. november 5-i Mukarubega ítélet, C-166/13, EU:C:2014:2336, 47. pont; 2014. december 11-i Boudjlida ítélet, C-249/13, EU:C:2014:2431, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 149 Ezenkívül, amint lényegében az alaprendelet 6. cikke (6) bekezdésének negyedik albekezdéséből (jelenleg a 2016/1036 rendelet 6. cikke (6) bekezdésének negyedik albekezdése) kitűnik, annak, aki a szóban szolgáltatott információkra kíván hivatkozni, bizonyítékot kell szolgáltatnia azok fennállására.
- 150 Először is, bár a Bizottság azt állítja, hogy a meghallgatáson kérdezte a felperest a Shiwanban található leányvállalatról, amit a felperes a válaszában elismer, a Bizottság se nem készített jegyzőkönyvet a meghallgatásról, se nem állította, hogy arról felvétel készült. A Bizottság az ügyiratokban semmiféle olyan dokumentumot nem tudott meghatározni, amelyben szerepelnek a meghallgatás során a felperesnek a leányvállalattal kapcsolatban feltett kérdések.
- 151 Ami Meta Tiles állítólagos fennállásának a kérdését illeti, a felperes nem ismeri el, hogy az felmerült a Bizottság általi meghallgatás során.
- 152 A nyilvánosság számára hozzáférhető információkkal, vagyis a különböző internetes oldalakkal kapcsolatban a Bizottság azt sem bizonyította, hogy azokat említette a meghallgatás során vagy azt követően, és hogy a felperest olyan helyzetbe hozta, hogy az kifejthette az azokkal kapcsolatos véleményét.
- 153 Következésképpen a felperes bizonyította, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (13) és (14) preambulumbekzdésében nem támaszkodhatott a meghallgatás során elhangzottakra, vagy akár olyan információkra, amelyekkel kapcsolatban a felperes nem tudta álláspontját hasznos módon ismertetni.
- 154 Egyébiránt a Foshan Lihua szervezeti ábráját, amely megemlíti a Shiwanban található egyik üzletágot, a Bizottságnak már benyújtották az ellenkérelem B 2. mellékletében szereplő, 2013. szeptember 7-i felperesi levélben. Így a Bizottság ennek tárgyában már jóval a meghallgatás előtt megkérdezhetette a felperest.
- 155 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a fenti 153. pontban szereplő következtetés azzal jár-e, hogy érvényteleníti a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdésének végén szereplő azon következtetést, miszerint a szóban forgó vizsgálat nem erősíthette meg, hogy a felperes nem állt kapcsolatban olyan kínai exportőrrel vagy gyártóval, akivel szemben az érvényben lévő intézkedéseket alkalmazták.
- 156 A megtámadott határozat (14) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az a felperesnek felrött két hibatípuson alapul. Egyrészt a felperes által benyújtott azon információknak a nyilvánosság számára hozzáférhető adatokra tekintettel fennálló ellentmondásos jellegéről van szó, amelyek a megtámadott határozat (13) preambulumbekzdésében kifejtett következtetésekre vonatkoznak, amelyekről a fenti 153. pontban megállapításra került, hogy sértik a felperes védelemhez való jogát.
- 157 Másrészt a megtámadott határozat (14) preambulumbekzdése szintén a felperes által szolgáltatott információk hiányos jellegén alapul. Bár ez valóban utalhat a Shiwanban található leányvállalatra vonatkozó pontosítások hiányára, az főképp a megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdésében megállapított tényekre irányul, amelyeknek a megalapozottságát bizonyították a harmadik jogalap első részének keretében.

- 158 A megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdésében a Bizottság többek között megállapította a felvilágosításkérések révén feltárt két vállalkozás fennállásával és tevékenységeivel kapcsolatos bizonyítékok és különösen a Lihua International (HK) Holding, egy kereskedelmi és befektetési társaság befektetési tevékenységeivel kapcsolatos bizonyítékok hiányát. Az e kérdésekkel kapcsolatos pontos és ellenőrizhető információk hiányában a Bizottság nem bizonyosodhatott meg arról, hogy a felperes csoportja nem állt kapcsolatban más olyan társaságokkal, amelyekkel szemben érvényben lévő dömpingellenes vámokat alkalmaztak.
- 159 Következésképpen a felperes megtámadott határozat (13) preambulumbekzdésére tekintettel felhozott érveinek a megalapozottsága nem jár az e határozat (14) preambulumbekzdésében szereplő, a vizsgált feltétellel kapcsolatos végső következtetés érvénytelenségével. Annál is inkább, mivel a megtámadott határozat (13) preambulumbekzdésének elején szereplő „[e]gyébiránt” fordulatból kitűnik, hogy az említett preambulumbekzdésben előadott indokok a megtámadott határozat (11) és (12) preambulumbekzdésében foglalt indokokhoz képest mellékes és másodlagos jellegűek. Ezen érvek tehát hatástalanok, és azokat megalapozott jellegük ellenére mindenesetre figyelmen kívül kell hagyni.
- 160 A negyedik jogalap első részét tehát el kell utasítani.

A védelemhez való jognak a megtámadott határozat (22) preambulumbekzdésére tekintettel történő megsértésére alapított második részről

- 161 Válaszában a felperes azt állította, hogy soha nem tájékoztatták arról, hogy a Bizottság felhívta az uniós ágazat képviselőjét, hogy csatlakozzon az ügyhöz. A felperes erről csak e jelen eljárásba való beavatkozásának az alkalmával szerzett tudomást. Az ellenkérelem B 16. mellékletéből kitűnik, hogy a Cerame-Unie a Bizottságnak olyan terjedelmes ügyiratot nyújtott be, amely többek között a felperes csoportjának szerkezetére és annak exporttevékenységeire vonatkozó állításokat tartalmazott. E dokumentum szerint alapvető fontosságú, hogy a Bizottság figyelmesen megvizsgálja azt, hogy a felperes és annak egyik fióktelepe az eredeti vizsgálati időszak során exportált-e, vagy sem, kerámialapokat. Márpedig e dokumentumot sosem bocsátották a felperes rendelkezésére, így nem volt lehetősége arra, hogy ahhoz magyarázatokat fűzzön. Ráadásul a megtámadott határozat (22) preambulumbekzdése átvette a Cerame-Unie által használt megfogalmazást, jelezve, hogy „nem zárható ki”, hogy az eredeti vizsgálati időszak során az exportokra sor került. A Bizottság a határozatát tehát olyan információkra alapította, amelyekhez a felperesnek nem volt lehetősége magyarázatokat fűzni.
- 162 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 163 E tekintetben előzetesen meg kell vizsgálni e rész elfogadhatóságát, amely részt csak a válasz szakaszában adták elő.
- 164 A tárgyalás során ezzel kapcsolatban megkérdezett felperes azt állította, hogy azt, hogy a szóban forgó érveket nem adta elő a keresetlevélben, igazolja, hogy azok olyan információkon alapulnak, amelyekről a felperes csak a jelen bírósági eljárás keretében szerzett tudomást.
- 165 Márpedig, azzal ellentétben, mint amit a felperes állít, a 2015. szeptember 18-i levélből kitűnik, hogy értesítették arról, hogy a Bizottság az uniós ágazat részéről információkat kapott a szóban forgó vizsgálat tárgyában. Bár a Bizottság nem azonnal továbbította neki ezen információkat, a felperes teljesen szabadon kérhette azok közlését a célból, hogy előadja észrevételeit, amit nem tett meg (lásd ebben az értelemben: 2017. február 28-i Yingli Energy [Kína] és társai kontra Tanács ítélet, T-160/14, nem tették közzé, EU:T:2017:125, 252. pont).

- 166 Következésképpen a szóban forgó érveket újaknak kell minősíteni, és ezért azokat mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 167 Mindenesetre az érvet érdemben is el kell utasítani.
- 168 A felperes nem támasztotta alá, hogy azokat a következtetéseket, amelyekre a Cerame-Unie jutott, a Bizottság a megtámadott határozatban szó szerint átvette. A megtámadott határozat felperes által kifogásolt (22) preambulumbekzdése a Bizottság által végzett vizsgálat eredménye. Kétségtelen, hogy ahhoz hasonló vagy akár azzal azonos megfogalmazást használ, mint amely a Cerame-Unie levelében szerepel, vagyis hogy „nem zárható ki”, hogy az eredeti vizsgálati időszak során az exportokra sor került. Ez azonban kizárólag abból ered, hogy a felperes és nem a Bizottság viseli az arra vonatkozó bizonyítási terhet, hogy a végleges rendelet 3. cikkében előírt feltételek teljesülnek-e.
- 169 Következésképpen a negyedik jogalap második részét, így az említett jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A hatáskörrel való visszaélésre és téves jogalkalmazásra alapított ötödik jogalapról

- 170 Ötödik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (11), (12) és (16)–(19) preambulumbekzdését kifogásolja. E határozat (11), (12) és (16) preambulumbekzdése már szerepel a fenti 91. pontban. Ami a (17)–(19) preambulumbekzdést illeti, azok a következőképpen szólnak:
- „(17) Egyébiránt komoly kétség van a [felperes] által szolgáltatott termelési adatok pontosságát illetően is. A 2009–2015. évek tekintetében a kérdőívre adott válaszban feltüntetett átlagos termelési kapacitás egyértelműen alacsonyabb a Foshan Lihua által az [internetes] oldalán és a más kereskedelmi [internetes] oldalakon feltüntetett termelésnél.
- (18) [A felperes] havi belső számadatokat is szolgáltatott a 2013-ban bevezetett új terméktípusok termelésére vonatkozóan. Azonban amikor e számadatokat egy évre kivetítjük, a termékek új választékának teljes éves termelése sokkal nagyobb, mint a kérdőívre adott válaszban feltüntetett teljes termelési kapacitás, még ha e számadatok nem is foglalják magukban a klasszikus termékeket, és nem is veszik figyelembe az új választékhoz tartozó összes terméktípust.
- (19) Ezenkívül a [Foshan Henry Trading] 2011. és 2012. évre vonatkozó, exportra történő teljes eladásai, amelyek az eladási számadataiból tűnnek ki, magasabbak a Foshan Lihua által bejelentett teljes termelési kapacitásnál. 2013-ban a [Foshan Henry Trading] által megvalósított export még a bejelentett termelési kapacitás 90%-ánál is nagyobb volt. [A felperes] azt állította, hogy ez a könyvelés időpontja és a [Foshan Henry Trading] tartalékainak az eladási időpontja közötti különbségek miatt van így. Azonban a tartalékok nem magyarázhatnak egy hároméves időszak során fennálló tendenciát.”
- 171 A Bizottság a megtámadott határozat (17)–(19) preambulumbekzdésében a Foshan Henry Trading termelési kapacitását, valós termelését és exportra történő eladásait illetően lényegében rámutat a felperes által szolgáltatott adatokban fennálló következetlenségekre vagy az interneten feltüntetett adatokkal való ellentmondásokra.
- 172 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem jogosult olyan kérdéseket feltenni, amelyek nem kapcsolódnak az új exportáló gyártóknak járó elbánáshoz. Bár a felperes az általános tájékoztató dokumentumra adott válaszában kérdezte a Bizottságot, ez utóbbi sosem magyarázta el, hogy a textil, a karton vagy a finanszírozási ágazatban tevékenykedő valamely társaság kereskedelmi számadatai miért relevánsak egy, a kerámialapokra vonatkozó ügyben.

- 173 Amennyiben a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdésében a Bizottság az eredeti vizsgálati időszakot követő értékesítések nyilvántartásaira hivatkozik, vagy amennyiben a határozata ezen az elemen alapul, tévesen is alkalmazta a jogot, mivel ezen értékesítések egyáltalán nem kapcsolódnak a szóban forgó felülvizsgálathoz.
- 174 A megtámadott határozat (17) preambulumbekzdése pedig az új exportáló gyártókra vonatkozó vizsgálat keretében tartalmaz egy „tárgyhoz nem tartozó” megállapítást, amely vizsgálat csak az eredeti vizsgálati időszak során megvalósított exportokra és az exportörökkel fennálló kapcsolatokra vonatkozik. A termelési szám adatok és az eredeti vizsgálati időszak utáni adatok egyáltalán nem kapcsolódnak e felülvizsgálathoz.
- 175 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 176 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely jogi aktus csak akkor jogellenes hatáskörrel való visszaélés miatt, ha objektív, releváns és egybehangzó valószínűsítő körülmények alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban a hivatkozott céltól eltérő cél elérése, vagy az adott ügy körülményeinek kezelésére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás megkerülése érdekében fogadták el (1990. november 13-i Fedesa és társai ítélet, C-331/88, EU:C:1990:391, 24. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 1994. július 15-i Matra Hachette kontra Bizottság ítélet, T-17/93, EU:T:1994:89, 173. pont). Márpedig a Bizottsághoz hasonlóan elegendő megállapítani, hogy e jogalapot el kell utasítani, mivel a felperes nem bizonyította, vagy akár állította eredményesen, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot a hivatkozott céltól eltérő célból fogadta el.
- 177 Amennyiben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdésében a Foshan Lihuanak az eredeti vizsgálati időszakot követő évekre vonatkozó részletes értékesítési nyilvántartásaira támaszkodott, meg kell állapítani, hogy a felperes egy, a „ráadásul” fordulattal bevezetett mellékes indokot kifogásol. A szóban forgó érv tehát hatástalan.
- 178 Végezetül, bár azt nyomatékosan állította, a felperes egyáltalán nem bizonyította, hogy az eredeti vizsgálati időszak utáni adatok és a textil, a karton és a finanszírozási ágazatban tevékenykedő társaságokra vonatkozó adatok egyáltalán nem kapcsolódnak a szóban forgó vizsgálatához (lásd a fenti 103. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 179 Márpedig, amint a Bizottság lényegében állítja, a fenti 178. pontban említett adatok felhasználhatók különösen a csoportnak és az érintett termék területén tevékenykedő vállalkozásainak az eredeti vizsgálati időszak alatti tevékenységeire vonatkozó információk ellenőrzéséhez. Így a Bizottság nyilvánvalóan nem lépte túl a szóban forgó ügyirat előkészítéséhez szükséges mértéket.
- 180 Ebből következik, hogy ötödik jogalapot el kell utasítani.

A nyilvánvalóan téves jogalkalmazásra alapított hatodik jogalapról

- 181 Hatodik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (16) és (22) preambulumbekzdését kifogásolja. E preambulumbekzdések már szerepelnek a fenti 91. és 132. pontban.
- 182 Ami a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdését illeti, amely szerint „a Bizottság nem tudta meghatározni, hogy a Foshan Lihua az [eredeti] vizsgálati időszak során exportálta-e az érintett terméket az Unióba”, először is a felperes azzal érvel, hogy senki sem tudja bizonyossággal megállapítani, hogy az eredeti vizsgálati időszak során exportált az Unióba, mivel semmiféle exportra nem került sor. Azon gazdasági szereplőnek, aki az új exportáló gyártóknak járó elbánásban kíván részesülni, csak olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyek *prima facie* alátámasztják, hogy ezen

időszak során az érintett terméket nem exportálta az Unióba, és hogy nem állt kapcsolatban az érintett termék más olyan exportőreivel, akikkel szemben az érvényben lévő dömpingellenes vámokat alkalmazták, amint az a 2015/2179 végrehajtási rendelet elfogadásához vezető eljárásban a koreai exportáló gyártók esetében fennállt. Másodszor objektív hatóságként a Bizottság az alaprendelet értelmében nem kötelezhető arra, hogy ezen exportok fennállásának az bizonyítására törekedjen.

- 183 A megtámadott határozat (22) preambulumbekzdésével kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy a „nem zárható ki” kifejezésnek semmiféle jogi alapja nincs az alaprendeletben vagy a végleges rendeletben. Önkényes és hipotézisre alapított következtetésről van szó. Először is a Bizottság semmiféle valószínűsítő körülményt nem ad elő arra vonatkozóan, hogy az érintett terméket vagy közvetlenül, vagy kapcsolt társaságok közvetítésével, vagy más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálták. Másodszor, mivel a felperes által viselt bizonyítási teher arra kötelezi őt, hogy szolgáltatson olyan bizonyítékokat, amelyek *prima facie* alátámasztják, hogy az eredeti vizsgálati időszak során az érintett terméket nem exportálta az Unióba, és hogy nem áll kapcsolatban az érintett termék más olyan exportőreivel, akikkel szemben az érvényben lévő dömpingellenes vámokat alkalmazták, teljesen logikus, hogy az exportok vagy a kapcsolatok fennállását soha nem lehet teljesen kizárni.
- 184 Ebből következik, hogy a szóban forgó két következtetés nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.
- 185 Egyébiránt válaszában a felperes azt állítja, hogy a fenti 182. és 183. pontban előadott érvek szintén azt bizonyítják, hogy a Bizottság egyértelműen megsértette a mérlegelési jogkörét.
- 186 A Bizottság és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 187 E tekintetben a hatodik jogalap a bizonyítási teherre és az azt viselő személy által benyújtandó bizonyítás mértékére vonatkozó kérdéseket érint. Ezek egyébiránt a második jogalap keretében nagymértékben megtárgyalásra és megvizsgálásra kerültek.
- 188 Először is emlékeztetni kell arra (lásd a fenti 83. pontot), hogy bár a felperes többször azt állítja, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásban kellett volna részesíteni őt, mivel szolgáltatott olyan bizonyítékokat, amelyek *prima facie* alátámasztják, hogy teljesítette a szükséges feltételeket, a végleges rendelet 3. cikkében, és még kevésbé az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdésében semmi sem utal arra, hogy ez lenne a jogalkotó által megkövetelt bizonyítás mértéke. A jogalkotó mindkét esetben csupán előírta, hogy az új exportáló gyártóknak járó elbánásban érdekelt vállalkozásnak kell bizonyítania, hogy a szükséges feltételek teljesültek.
- 189 Amint a fenti 82–90. pontban megállapításra került, egyrészt semmi más nem következik a 2015/2179 végrehajtási rendeletből, másrészt a felperes a szóban forgó koreai exportáló gyártóhoz képest semmiféle hátrányos megkülönböztetésben nem részesült.
- 190 Másodszor, ha a felperes úgy véli, hogy lehetetlen bizonyítékot követelnek tőle, meg kell állapítani, hogy valóban nem lehet nem létező tényt bizonyítani. Azonban az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező fél által viselt bizonyítási tehernek – mind a végleges rendelet 3. cikke, mind az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján – önmagában egyáltalán nem lehetetlen eleget tenni. A különösen az eladásainak összességére és a csoportjának a struktúrájára vonatkozó teljes, koherens és ellenőrizhető olyan információk és bizonyítékok benyújtása, mint amelyeket a felülvizsgálati kérdőívben és az esetleges felvilágosításkérésekben kérnek, lehetővé teszi a Bizottság számára annak kizárását - ha valóban nem ez volt a helyzet -, hogy az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak során az Unióba exportálták, vagy akár annak megállapítását, hogy a felperes nem áll kapcsolatban semmiféle olyan exportáló gyártóval, akire a szóban forgó dömpingellenes vámokat kivetették.

191 Harmadszor, amennyiben a felperes azokat a konkrét kifejezéseket vitatja, hogy „a Bizottság nem tudta meghatározni, hogy a Foshan Lihua az [eredeti] vizsgálati időszak során exportálta-e az érintett terméket az Unióba”, és hogy „nem zárható ki, hogy a Foshan Lihua az érintett terméket ezen időszak alatt vagy közvetlenül, vagy kapcsolt társaságok közvetítésével, vagy más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálta”, ezek közvetlenül következnek egyrészt annak a megállapítása céljából megkövetelt bizonyítási teherből, hogy az érintett gazdasági szereplő új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítésének három feltétele teljesül-e, másrészt pedig az ezzel összefüggésben megkövetelt bizonyítás mértékéből (lásd a fenti 188. pontot). Így ellentétben azzal, mint amire a felperes utal, a Bizottságnak nem feladata sem annak bizonyítása, hogy a felperes megvalósította az érintett termék Unióba irányuló exportját, vagy hogy kapcsolatban áll olyan vállalkozásokkal, amelyekre a szóban forgó dömpingellenes vámokat kivetették, sem pedig az, hogy ezzel kapcsolatban valószínűsítő körülményeket adjon elő. Az ezen elbánásban való részesítés iránti kérelem elutasításához lényegében elegendő, hogy a szóban forgó gazdasági szereplő által benyújtott bizonyítékok ne legyenek elegendők ezen állítások alátámasztására, amint az a jelen ügyben fennállt. Amint a Bizottság helyesen érvel, az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítésre irányuló vizsgálatokban játszott szerepe keretében az a feladata, hogy a rendelkezésére bocsátott valamennyi eszközzel ellenőrizze az ilyen gazdasági szereplő által előadott állítások és bizonyítékok pontosságát (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 32. pont). A megtámadott határozat elfogadásához vezető vizsgálat keretében így eljárva a Bizottság nem lépte túl hatásköreit, semmiféle nyilvánvaló értékelési hibát nem követett el, és nem lépett ki az objektív hatósági helyzetéből.

192 Negyedszer, a válaszban szereplő azon állítással kapcsolatban, amely szerint a fenti 182. és 183. pontban előadott érvek bizonyítják azt is, hogy a Bizottság egyértelműen megsértette a mérlegelési jogkörét, elegendő megállapítani, hogy a felperes semmivel nem egészíti ki az e jogalap keretében már előadott és a fenti 188–191. pontban elutasított érveket.

193 Ebből következik, hogy a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A meghallgatáshoz való jog megsértésére és a nem tényeken, hanem feltételezéseken alapuló indokolásra alapított hetedik jogalapról

194 Hetedik jogalapjával a felperes a megtámadott határozat (17)–(22) preambulumbekzdését kifogásolja. E határozat (17)–(19) preambulumbekzdése már szerepel a fenti 170. pontban, annak (22) preambulumbekzdése pedig a fenti 132. pontban. Ami a megtámadott határozat (20) és (21) preambulumbekzdését illeti, azok a következőképpen szólnak:

„(20) Végül a [felperes] több honlapon is feltüntette, hogy az Unió a társaság számára egy célpiac, és a kerámialapjait »2004 óta EK-bizonyítvánnyal rendelkezőként« és »Európában népszerűként« írja le. Ezért a [felperes] legalább 2004 óta exportálhatott az Unióba kerámialapokat. Alig tűnik tehát valószínűnek, hogy miután megszerezte az ahhoz szükséges EK-bizonyítványt, hogy az érintett terméket az Unióba exportálja, a [felperes] ezt nem tette meg 2012 előtt, vagyis a bizonyítvány megszerzését követő nyolc évig.

(21) A [felperes] azzal érvel, hogy az EK-bizonyítvány fennállása nem minősül annak bizonyítékának, hogy az [eredeti] vizsgálati időszak során kor került exportokra, és hogy az EK-bizonyítványt az Afrikában, Koreában, Oroszországban, Fehéroroszországban és Ukrajnában található ügyfelek részére történő eladások esetében használták, amely ügyfelek az EK-jelölésben a minőség zálogát látják. Ez azonban semmit sem változtat a Bizottság (20) preambulumbekzdésben előadott érvelésén. Még ha igaz is, hogy az EK-bizonyítvány bizonyos országokban hasznos forgalmazási eszköz lehet, alig tűnik valószínűnek, hogy ez önmagában igazolja az EK-bizonyítvány megszerzésére irányuló költséges eljárást, amennyiben nem állt fenn szándék az Unióba irányuló export megkezdésére. Ezen eljárás ugyanis többek között a termelési folyamat kiigazításával, új

tesztelési módszerekkel, a jelölés elhelyezése érdekében a tervezés esetleges megváltoztatásával, valamint egy harmadik szervezet általi tanúsítással jár. Egyébiránt az EK-bizonyítvány kötelező az Unióba irányuló eladások esetében, mivel a kerámialapok olyan építési termékek, amelyek az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 88., 5. o.) hatálya alá tartoznak. Következésképpen ezen érvet el kell utasítani.”

- ¹⁹⁵ A felperes, különösen az 1986. június 18-i British American Tobacco és Reynolds Industries kontra Bizottság végzésre (142/84, nem tették közzé, EU:C:1986:250, 13. pont), az 1987. november 17-i British American Tobacco és Reynolds Industries kontra Bizottság ítéletre (142/84 és 156/84, EU:C:1987:490) és a 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítéletre (C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. pont), valamint Slynn főtanácsnoknak a Hasselblad kontra Bizottság ítéletre vonatkozó indítványára (86/82, EU:C:1983:204) hivatkozva mindenekelőtt azt állítja, hogy a meghallgatáshoz való jog olyan alapvető jog, amely mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse álláspontját a közigazgatási eljárásban és minden olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti. A Bizottságnak az érintett vállalkozás válaszából eredő bizonyítékokat figyelembe kell vennie azon kifogások figyelmen kívül hagyása céljából, amelyek megalapozatlanok, illetve az általa fenntartott kifogásokat alátámasztó érvelésnek mind tárgyi, mind jogi szempontból való kiigazítása vagy kiegészítése céljából. A Bizottságnak a felperes magyarázataira és érveire tekintettel tehát felül kellett volna vizsgálnia azokat a következtetéseket, amelyekre a szóban forgó vizsgálat során, és főképp az általános tájékoztató dokumentumban jutott. A felperes szerint, bár végleges határozatában a Bizottság nem volt köteles valamennyi általa előadott érvet megválaszolni, fogékonynak, ezen érvekre nyitottnak és meggyőzőhetőnek kellett volna lennie, és a végleges határozatába legalább bele kellett volna foglalnia a felperes főbb érveit. Így a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia a felperes által tudomására hozott valamennyi ténybeli és jogi elemet.
- ¹⁹⁶ Márpedig a Bizottság a jelen ügyben nem tartotta tiszteletben a meghallgatáshoz való jogot, valamint a tisztességes és hatékony, megfelelő ügyintézéshez való jogot. Ugyanis amellet, hogy engedélyezte a felperesnek, és felhívta őt arra, hogy írásban és szóban adja elő védekezését, a Bizottság valójában teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az előadott tényeket és érveket. Így a felperest nem hallgatták meg ténylegesen.
- ¹⁹⁷ Ami a megtámadott határozat (17) preambulumbekendését illeti, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az általános tájékoztató dokumentumra adott 2015. december 20-i válasza II. részének 3. pontjában előadott számos ellenérvét. Ugyanis e preambulumbekendés szövege szó szerint megismétli az általános tájékoztató dokumentum (14) preambulumbekendését. A Bizottság nem adta elő, hogy a megtámadott határozat (17) preambulumbekendésében milyen „más kereskedelmi honlapokra” utalt, ami megakadályozta a felperest abban, hogy védekezhessen.
- ¹⁹⁸ A felperes azzal érvel, hogy elmagyarázta, hogy a Bizottságnak benyújtott termelési szám adatok a Bizottság előtti ügyiratban feltüntetett ellenőrzött elszámolásain alapultak. Ezzel szemben az internetes oldalokról szerzett, a jövőbeli ügyfelek meggyőzésére irányuló információknak a célja teljesen más volt, mint az ellenőrzött elszámolások célja, és nem lehettek annyira pontosak, mint az ellenőrzött pénzügyi kimutatások. Tehát csak az ellenőrzött szám adatok meghatározóak.
- ¹⁹⁹ Ami a megtámadott határozat (18) és (19) preambulumbekendését illeti, a szóban forgó eltérések könnyen megmagyarázhatók, és a Bizottságot tájékoztatták arról a felperes általános tájékoztató dokumentumra adott válaszában 3. és 4. pontjában. Ezek oka az, hogy a Foshan Lihua és a Foshan Henry Trading ugyanazon csoport két különböző társasága, és az, hogy a könyvelések időpontjai között különbségek vannak. A kínai jog szerint az olyan gyártónak, mint a felperes, a hozzáadottérték-adót (héta) feltüntető számlákat akkor kell kiállítania a Foshan Henry Trading számára, amikor az árukat berakodták és elhagyták Kínát. Ez történhet több héttel azt követően, hogy

az áruk fizikailag elhagyták Kínát. Ezzel szemben az olyan exportőrnek, mint a Foshan Henry Trading, az árukat a kínai vámhatóságok felé pontosan azok exportjának az időpontjában kell bejelenteniük, vagyis amikor az áruk fizikailag elhagyták Kínát, így gyakran jelentős eltérések vannak a felperes és a Foshan Henry Trading könyvelésének időpontjai között, különösen év végén, amikor az áruk hatalmas mennyiségeinek az exportjára kerül sor. A Foshan Henry Trading az árukat gyakran az év két utolsó hónapjában rakodja be és exportálja, azonban a héát tartalmazó számlákat a Foshan Lihua az azt követő évben állítja ki. Ezért a Foshan Henry Trading bizonyos árukat csak a következő évben raktároz el és exportál. A Foshan Henry Trading exportjai emiatt teszik ki néha a termelési kapacitás 90%-át. Márpedig e helyzet a 2013. évet bezárólag megszakítás nélkül évekig fennállt.

- 200 A Bizottság nem adott magyarázatot arra, hogy hogyan jutott a megtámadott határozat (19) preambulumbekendésében arra a következtetésre, miszerint a leltárak elkészítésének késedelmei nem magyarázhatják a hároméves időszak során folyamatosan fennálló tendenciát. Úgy tűnik, hogy Kínában az ilyen késedelmek elég gyakoriak a számviteli gyakorlat és a nyilvános nyilvántartásbavételi gyakorlata miatt.
- 201 A Bizottság figyelmen kívül hagyta ezen érveket, mivel a megtámadott határozat (18) és (19) preambulumbekendése szó szerint megismételte az általános tájékoztató dokumentum (15) és (16) preambulumbekendését.
- 202 Ami a megtámadott határozat (20)–(22) preambulumbekendését illeti, bár a Bizottság elismeri, hogy az „EK”-bizonyítvány egy biztonsági eszköz és az uniós piactól eltérő más piacokon is használt minőségi címke, ugyanakkor megerősíti, hogy alig tűnik valószínűnek, hogy ez önmagában igazolta az „EK”-bizonyítvány megszerzésére irányuló költséges eljárást, amennyiben nem állt fenn szándék az Unióba irányuló export megkezdésére.
- 203 A megtámadott határozat (22) preambulumbekendésében a Bizottság e tekintetben megállapította, hogy mivel a felperes által szolgáltatott információk hiányosak, és ellentmondanak a rendelkezésére álló más információknak, nem zárható ki, hogy a Foshan Henry Trading az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak alatt vagy közvetlenül, vagy kapcsolt társaságok közvetítésével, vagy más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálta. A szóban forgó vizsgálat tehát nem tudta megállapítani, hogy a felperes az eredeti vizsgálati időszak alatt nem exportálta az Unióba a szóban forgó terméket. A Bizottság azáltal, hogy szó szerint megismételte az általános tájékoztató dokumentum (17)–(19) preambulumbekendését, figyelmen kívül hagyta a felperes azon ellenérveit, amelyeket az e dokumentumra adott válaszában 5. és 6. pontjában előadott, és amelyek a keresetlevél A 5. mellékletében szerepelnek. A felperes bizonyította, hogy mennyire fontos az „EK”-bizonyítvány még a koreai ügyfelek számára is. Az uniós biztonsági előírások tiszteletben tartása az Unió kivülre történő eladások fontos forgalmazási eszköze, amit a Bizottság figyelmen kívül hagyott azon álláspontjának a fenntartásával, miszerint a 2004-ben kiállított bizonyítvány magas költségei bizonyítják a felperesnek az Unióba történő export megkezdésére irányuló szándékát.
- 204 Igaz ugyan, hogy a felperesnek mindig is szándékában állt az Unióba exportálni, azt sajnos 2013-ig nem sikerült megtennie, és a Bizottságnak semmiféle bizonyítéka nincs arra, hogy e szándék megvalósult. Egyébiránt az „EK”-bizonyítvány megszerzéséhez szükséges költségeket nemcsak arra fordította, hogy az Unióba exportálhasson, hanem hogy más olyan piacokra is exportáljon, ahol e bizonyítvány kereskedelmi ütőkártyának minősülhet.
- 205 A megtámadott határozat (22) preambulumbekendésében a Bizottság a felperes által szolgáltatott információkat hiányosnak és ellentmondásosnak minősítette, de nem képes pontosítani, hogy mely információk hiányosak vagy ellentmondásosak, sem pedig azt, hogy miért azok.
- 206 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

- 207 E tekintetben, és amint a negyedik jogalap keretében szerepel, az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a meghallgatáshoz való jog szerves részét képezi a védelemhez való jog tiszteletben tartásának, és hogy e jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse álláspontját a közigazgatási eljárásban, és minden olyan határozat meghozatala előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (lásd a fenti 147. pontot).
- 208 Annak a szabálynak, miszerint a sérelmet okozó határozat címzettjének olyan helyzetben kell lennie, hogy a határozat meghozatala előtt képes legyen észrevételeit megtenni, különösen az a célja, hogy e személy kijavíthasson valamilyen hibát, vagy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat elfogadása mellett vagy ellen, vagy amellett szólnak, hogy annak egy meghatározott tartalma legyen (lásd a fenti 148. pontot).
- 209 Azonban az a körülmény, hogy a megtámadott határozat (17)–(20) és (22) preambulumbekzdését ugyanúgy fogalmazták meg, mint az általános tájékoztató dokumentum (14)–(18) preambulumbekzdését, még nem jelenti azt, amint a Bizottság érvel, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a felperes által szolgáltatott magyarázatokat, és hogy a közigazgatási eljárás során megsértette a felperes meghallgatáshoz való jogát. A felekhez hasonlóan emlékeztetni kell Slyn főtanácsnok Hasselblad kontra Bizottság ügyre (86/82, EU:C:1983:204) vonatkozó indítványára, amely szerint e körülmény inkább azt jelzi, hogy a felperes által előadott érvek és bizonyítékok nem voltak alkalmasak a Bizottság meggyőzésére, az tehát elutasította azokat. Egyébiránt a felperesnek a 2016. január 13-i meghallgatás tartalmának az összefoglalása céljából a Bizottsághoz címzett 2016. január 15-i leveléből kitűnik, hogy a felperes tudomásul vette, hogy a Bizottságnak előadott érvek és dokumentumok, beleértve az általános tájékoztató dokumentum közzétételét követő érveket és dokumentumokat is, nem tudták meggyőzni a Bizottságot arról, hogy a végleges rendelet 3. cikkében az új exportáló gyártóknak járó elbánásban való részesítéshez szükséges két vitatott feltétel teljesült. Így nem állíthatja, hogy a Bizottság tisztán és egyszerűen figyelmen kívül hagyta az általa kapott információkat.
- 210 E megállapítás koherens azon ítélkezési gyakorlattal, miszerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a kifogásolt aktust kibocsátó intézmény érvelésének, oly módon, hogy az érdekeltnek a jogaik védelme érdekében megismerhessék a meghozott intézkedést igazoló okokat, a bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Azonban nem lehet megkövetelni, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen, mivel azon kérdést, hogy az megfelel-e az EUMSZ 296. cikkben foglalt követelményeknek, nem csupán szövege, hanem összefüggései, valamint az érintett területre vonatkozó jogi szabályok összessége alapján kell eldönteni. Egyébiránt a megtámadott jogi aktus indokolását többek között a felperessel közölt információkra és az általa a közigazgatási eljárás során tett észrevételekre tekintettel kell értékelni. Különösen a dömpingellenes vámok területén hozott határozatok indokolásának nem kell részleteznie az azok tárgyát képező különböző, néha rendkívül nagyszámú és összetett ténybeli vagy jogi elemeket, amennyiben e határozatok azon intézkedések összességének a szisztematikus keretébe illeszkednek, amelyeknek a részeit képezik. E tekintetben elegendő, hogy az intézmények érvelése az említett határozatokban világosan és egyértelműen megjelenjen (lásd ebben az értelemben: 2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet, T-633/11, nem tették közzé, EU:T:2014:271, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 211 Ezenkívül a megtámadott határozat (21) preambulumbekzdése pontosan megválaszolja a felperes által az általános tájékoztató dokumentum kézbesítését követően tett észrevételeket.
- 212 Ebből következik, hogy el kell utasítani a felperes azon érveit, amelyekkel a meghallgatáshoz való jogának a megsértését a megtámadott határozatban és az általános tájékoztató dokumentumban szereplő számos indok pusztán egyezését kívánja bizonyítani.
- 213 Ezt követően a felperesnek a megtámadott határozat konkrét preambulumbekzdéseire tekintettel megfogalmazott kifogásait kell megvizsgálni.

- 214 Először is, amint a megtámadott határozat (17) preambulumbekzdése ellen irányuló kifogásokat illeti (lásd a fenti 197. és 198. pontot), a felperes azon érvének, miszerint nem tudta észrevételeit kifejteni azon információforrásokkal kapcsolatban, amelyekre a Bizottság hivatkozik, ellentmond az ellenkérelem B 18. mellékletében szereplő második felvilágosításkérés. A Bizottság egyértelműen rámutat, hogy ezen információforrások magának a felperesnek és a Global Manufacturer Certificationnek (a továbbiakban: GMC), egy nemzetközileg elismert olyan vállalkozásnak az internetes oldalai, amely egy tanúsítási eljárás keretében 2009-ben a felperes könyvvizsgálatát végezte. Ezen érvet tehát el kell utasítani.
- 215 Bár a felperes azt állítja, hogy az általános tájékoztató dokumentumra adott válaszában e tekintetben magyarázatokkal szolgált, meg kell állapítani, hogy a keresetlevél A 6. mellékletében szereplő két levél semmiféle olyan információt nem tartalmaz, amelyek magyarázatot nyújthatnának a kérdőívre adott válasz és mind a felperes, mind a GMC internetes oldalán feltüntetett adatok közötti, termelési kapacitást érintő eltérésekre. Az érvet tehát el kell utasítani.
- 216 Ami azon érvet illeti, miszerint a felperesnek a kérdőívre adott válaszai ellenőrzött és a Bizottsághoz benyújtott jelentéseken alapulnak, meg kell állapítani, hogy a felperes nem határozza meg, hogy a Törvényszék előtti ügyiratokban pontosan hol található a szükséges információ. Egyébiránt a felperes nem kifogásolja a Bizottság azon érvét, miszerint ezen ellenőrzött jelentések nem tartalmazzák a szóban forgó információt.
- 217 A felperes arra irányuló törekvése sem hiteles, hogy olyan jelentős eltéréseket, mint amelyeket a Bizottság feltárt, azzal az érveléssel igazolja, hogy a saját internetes oldalán, vagy akár a GMC internetes oldalán található információk nem pontosak, mivel azokat nem egy szigorú elemzést követően nyerték. Ezen érvelésnek tehát nem lehet helyt adni.
- 218 Mindenesetre hangsúlyozni kell, hogy a felperes a Törvényszék előtt általános állítások megfogalmazására szorítkozott. A felperes semmiféle elemzést nem adott elő a Bizottság által figyelembe vett számadatok téves jellegének vagy az általa levont következtetések nyilvánvalóan téves jellegének a bizonyítására.
- 219 Másodszor, bár a megtámadott határozat (18) preambulumbekzdése szerepel a vitatott preambulumbekzdések között, a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy azzal kapcsolatban semmiféle konkrét kifogást nem fogalmazott meg. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes nem bizonyította az e preambulumbekzdésben előadott indokok jelen jogalapban hivatkozott jogellenességét.
- 220 Harmadszor, ami a megtámadott határozat (19) preambulumbekzdését illeti, elegendő megállapítani, hogy a felperes nem bizonyítja az általa hivatkozott, hea területére vonatkozó kínai jogi szabály fennállását (lásd ebben az értelemben: 2017. október 12-i Moravia Consulting kontra EUIPO – Citizen Systems Europe [SDC-444S] ítélet, T-318/16, nem tették közzé, EU:T:2017:719, 72. pont). A felperes azt sem bizonyította, hogy exportjainak többségére ténylegesen az év végén került sor. Ezenkívül az ellenkérelem B 12. mellékletéből következik, hogy 2009 és 2015 között a Foshan Henry Trading mindezen évek utolsó két hónapja folyamán történő eladásai egyáltalán nem haladják meg a többi hónap során megvalósított eladásokat. Egyébiránt a Bizottság helyesen állítja, hogy a nyilvántartásba vétel időpontjai közötti eltérések a mennyiségben fennálló csúszásra csak egyetlen év tekintetében adhatnak magyarázatot. Márpedig a felperes azzal érvelt, hogy ez a helyzet a 2013. évet bezárólag megszakítás nélkül évekig fennállt. Így, ha ugyanazon csúszás egy többéves időszak során fordul elő, többé nem áll fenn eltérés, mivel az adott év során el nem számolt bármely mennyiséget a következő év során kell elszámolni, és a különböző évek tekintetében az összmennyiség ugyanaz marad, vagy nagyon hasonló lesz. A megtámadott határozat (19) preambulumbekzdésével szemben előadott érveket tehát el kell utasítani.
- 221 Negyedszer, ami az „EK”-bizonyítvány felperes általi birtoklásának azon feltétel értékelésére gyakorolt következményeire vonatkozó érveket illeti, miszerint az új exportáló gyártóknak járó elbánást kérelmező félnek bizonyítania kell, hogy az eredeti vizsgálati időszak alatt nem exportálta az érintett

terméket az Unióba, a Bizottság megállapításait az ügy összefüggéseiben kell értékelni. A Bizottság elfogadja, hogy az ilyen bizonyítvány bizonyos harmadik országokban a forgalmazás eszköze lehet. Azonban az annak a megszerzéséhez szükséges költségek és erőfeszítések olyan mértékűek, hogy nincs értelme azt megszerezni, ha nem áll fenn azon egyértelmű szándék, hogy az érintett terméket az Unióba is exportálják. Márpedig a felperes kifejezetten elismerte, hogy mindig is szándékában állt az érintett terméket az Unióba exportálni. E körülmény valóban nem bizonyítja, hogy a felperes az eredeti vizsgálati időszak alatt ténylegesen megvalósított Unióba irányuló exportokat. Azonban az a szándéka, hogy 2002-től az Unióba exportáljon, az említett bizonyítvány megszerzésével együtt olyan bizonyíték, amely – a felperes által szolgáltatott bizonyos információk ellentmondásos jellegére és a szükséges információk szolgáltatásának az elmulasztására tekintettel vizsgálva – megerősítheti a megtámadott határozat (22) preambulumbekzdésében szereplő azon következtetést, miszerint a felperes nem bizonyította, hogy az eredeti vizsgálati időszakban nem hajtott végre Unióba irányuló exportokat.

- 222 Mivel e következtetés már kielégítő módon következik a megtámadott határozat (16)–(19) preambulumbekzdéséből, a megtámadott határozat (20) és (21) preambulumbekzdésében szereplő fejtegetéseket mellékesnek kell tekinteni. Ez annál is inkább igaz, mivel a felperes a 2016. január 13-i meghallgatás tartalmát összefoglaló 2016. január 15-i levelében lényegében rámutatott arra, hogy tudomásul vette, hogy a Bizottságnak az „EK”-jelölésre vonatkozó indoka kiegészítő tényező volt.
- 223 Következésképpen a felperes megtámadott határozat (20) és (21) preambulumbekzdése ellen irányuló érveinek esetleges megalapozottsága nem járhat az e határozat (22) preambulumbekzdésében szereplő, a vizsgált feltétellel kapcsolatos következtetés érvénytelenségével. Egyébiránt ismét emlékeztetni kell arra, hogy e preambulumbekzdés is az általános tájékoztató dokumentum (18) preambulumbekzdésében már említett azon körülményen alapul, hogy nem zárható ki, hogy a felperes az érintett terméket más független társaságokkal kötött gyártási megállapodások keretében az Unióba exportálta. Márpedig megállapításra került, hogy a felperes azon érveinek, miszerint a 2013. év előtti exportjainak szinte teljes mennyisége, ha nem a teljes mennyisége a Foshan Guangchengda Import & Export kereskedelmi vállalkozás révén valósult meg, ellentmond mind az ellenkérelem B 19. és B 29. mellékletében előadott dokumentum, amelyből kitűnik, hogy a felperes a termékeinek jelentős mennyiségeit adta el más exportvállalkozásoknak is, mind a felperes azon saját nyilatkozatai, amelyek szerint 2009-ben a termékeit egy független malajziai kereskedőnek adta el. Márpedig a felperes semmiféle olyan bizonyítékot nem hoz fel, amely alátámaszthatja, hogy a termékeit e vállalkozások később nem exportálták az Unióba. A felperes ehelyett elismeri, hogy azoknak a kereskedőknek történő eladásait követően a nyomát veszítette.
- 224 Következésképpen a hetedik jogalapot el kell utasítani.

A dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkének a megsértésére alapított nyolcadik jogalapról

- 225 A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság azáltal, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően az Unióba irányuló exportok reprezentatív mennyiségeire vagy bármely más exportmennyiségre vonatkozó bizonyíték benyújtására kérte őt, jogellenes feltételt ír elő számára, mivel az nem szerepel a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkében.
- 226 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 227 E tekintetben a megtámadott határozat (10) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a felperes az érintett termék exportáló gyártója volt, és hogy e terméket az eredeti vizsgálati időszakot követően ténylegesen exportálta az Unióba. Így a végleges rendelet 3. cikkében előírt harmadik feltételnek a dömpingellenes megállapodás 9.5. cikkére tekintettel való meg nem felelésére vonatkozó esetleges megállapítás nem jár a felperes jogi helyzetének a javulásával. Ez a jogalap tehát hatástalan.

228 A nyolcadik jogalapot tehát el kell utasítani, így a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 229 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 230 A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 231 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy az ezen cikk (1) és a (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy a beavatkozó fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**
- 3) A Cerame-Unie AISBL maga viseli saját költségeit.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. március 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások